

ΔΡΑΧ. 3

ΑΡΙΘ. 8

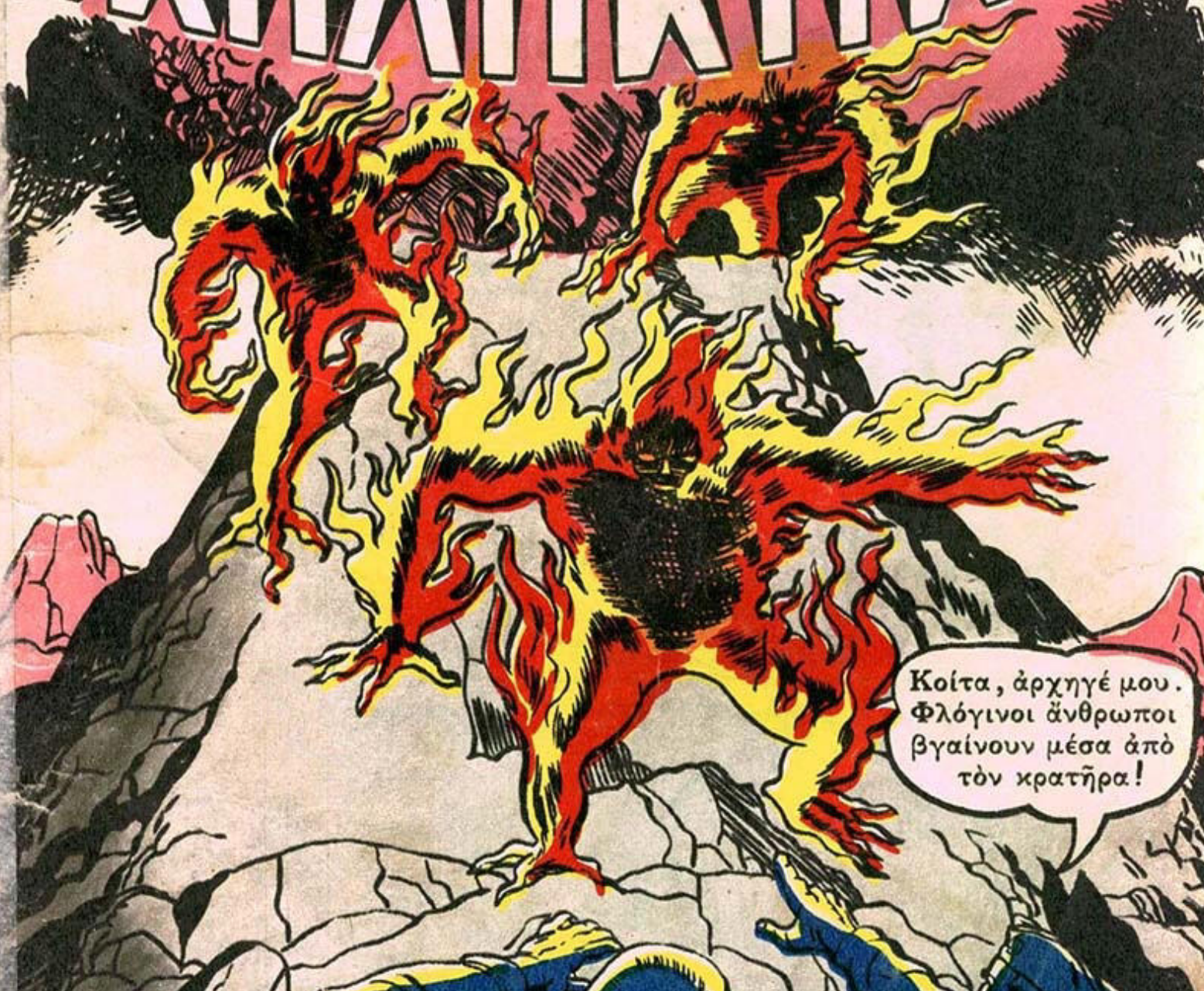
ΕΠΙΤΡΟΠΗ
ΕΛΕΓΧΟΥ
ΚΟΜΙΚΣ

ΕΓΚΕΚΡΙΜΕΝΟ

ΤΑ ΚΑΛΥΤΕΡΑ ΚΟΜΙΚΣ

ΕΚΠΛΗΚΤΙΚΑ

Κοίτα, αρχηγέ μου.
Φλόγινοι άνθρωποι
βγαίνουν μέσα από
τόν κρατήρα!

Σ' αυτό το τεύχος:
**Η ΕΙΣΒΟΛΗ
ΤΩΝ
ΗΦΑΙΣΤΕΙ-
ΑΝΘΡΩΠΩΝ..**

"ΤΑ ΚΑΛΥΤΕΡΑ ΚΟΜΙΚΣ"

Τέσσερες διάφορες κατηγορίες:

ΔΙΑΠΛΑΝΗΤΙΚΑ

ΠΑΡΑΞΕΝΑ

ΥΠΕΡΑΝΘΡΩΠΑ

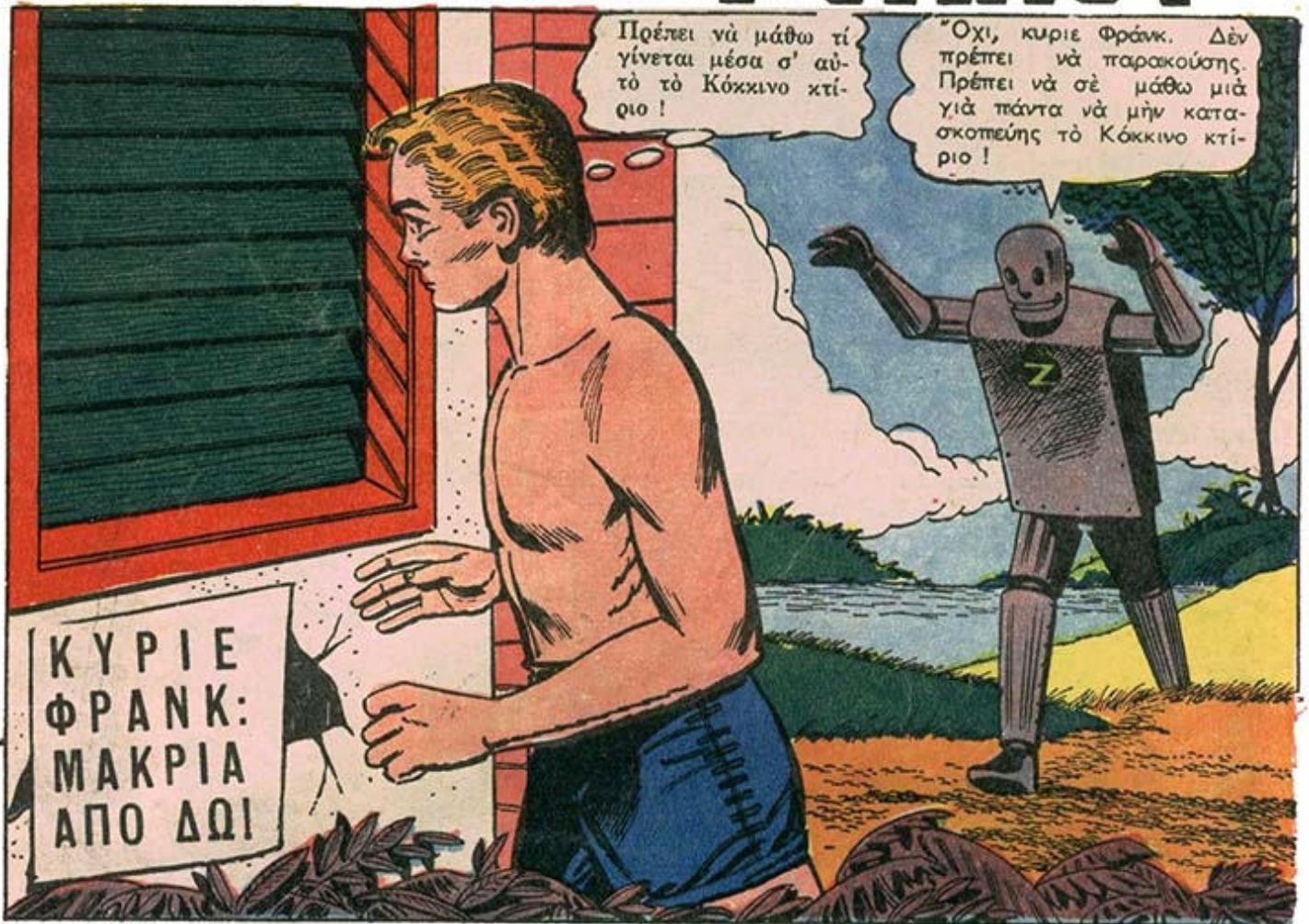
ΕΚΠΛΗΚΤΙΚΑ

κυκλοφορούν έναλλάξ ένα είδος κάθε εβδομάδα: Τήν ΠΡΩΤΗ ΕΒΔΟΜΑΔΑ τα ΔΙΑΠΛΑΝΗΤΙΚΑ, τη ΔΕΥΤΕΡΗ τα ΠΑΡΑΞΕΝΑ, την ΤΡΙΤΗ τα ΥΠΕΡΑΝΘΡΩΠΑ και την ΤΕΤΑΡΤΗ τα ΕΚΠΛΗΚΤΙΚΑ

Περιμένετε την έπομένη Παρασκευή τα ΔΙΑΠΛΑΝΗΤΙΚΑ

ΓΕΝΝΗΘΗΚΑ ΑΠΟ ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ... ΑΝΑ-
ΤΡΑΦΗΚΑ ΑΠΟ ΜΗΧΑΝΕΣ. ΑΥΤΗ ΕΙΝΑΙ
Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΜΟΥ. ΤΟ ΠΡΑ-
ΓΜΑ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΑΠΛΟ ΟΣΟ ΦΑΙΝΕΤΑΙ.
ΓΙΑΤΙ ΗΡΘΕ ΚΑΙΡΟΣ ΠΟΥ ΕΠΡΕΠΕ ΝΑ
ΞΕΡΩ ΣΕ ΠΟΙΟΥΣ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΥΠΑ-
ΚΟΥΩ.

Το ΝΗΣΙ ΤΩΝ ΡΟΜΠΟΤ

Πρέπει να μάθω τι γίνεται μέσα σ' αυτό το Κόκκινο κτίριο!

"Όχι, κυριε Φράνκ. Δεν πρέπει να παρακούσης. Πρέπει να σε μάθω μια για πάντα να μην κατασκοπεύης το Κόκκινο κτίριο!

ΚΥΡΙΕ
ΦΡΑΝΚ:
ΜΑΚΡΙΑ
ΑΠΟ ΔΩΙ

«ΣΤΟ ΝΗΣΙ ΑΥΤΟ ΠΟΥ ΒΡΙΣΚΟΜΟΥΝ ΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΑΡΧΙΣΑΝ ΜΙΑ ΜΕΡΑ. ΜΑ ΗΤΑΝ ΜΙΑ ΜΕΡΑ ΟΛΟ ΕΚΠΑΨΕΙΣ...»

ΞΑΦΝΙΚΑ ΑΚΟΥΣΤΗΚΕ ΒΡΥΧΗΘΟΜΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΠΛΟΙΟ ΦΑΝΗΚΕ ΝΑ ΣΗΚΩΝΕΤΑΙ ΑΠΟ ΤΗ ΘΑΛΑΣΣΑ.

Αυτό έχει το πλοίο είναι το πρώτο που πλησίασε τόσο πολύ. Πρέπει να τους ειδοποιήσω, αν και του Ζόρ δεν θα του άρεσε αυτό.

Το πλοίο... τινάχθηκε. "Όλοι θα πνιγούν! Πρέπει να τους σώσω!"

ΜΠΟΥΜ!

«ΤΑ ΚΑΛΥΤΕΡΑ ΚΟΜΙΚΣ»: Εικονογραφημένα τεύχη αυτότελών ιστοριών

Εκδίδεται εν' Αμερικῇ ὑπὸ τῆς «NATIONAL COMICS PUBLICATIONS INC.»
ΚΟΠΥΡΑΪΤ διὰ τὴν Ἑλλάδα: «ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ Μ. ΠΕΧΛΙΒΑΝΙΔΗΣ & ΣΙΑ Α. Ε.»
ΓΡΑΦΕΙΑ: Πανεπιστημίου 44. (5ος ὄρ. Γρ. 28 - 29) — Τηλ. 626.964 — ΚΕΝ. ΠΩΛΗΣΙΣ: «Α.Τ.Λ.Α.Ν.Τ.Ι.Σ» Κοραή, 8

ΜΟΛΙΣ ΕΦΤΑΣΑ ΣΤΟ ΝΑΥΑΓΙΟ ΕΙΔΑ ΔΥΟ ΑΝΘΡΩ-
ΠΟΥΣ ΝΑ ΕΠΙΠΛΟΥΝ.

«ΚΑΤΟΠΙΝ, ΟΤΑΝ ΤΟΥΣ ΓΛΥΤΩΣΑ
ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΔΥΟ».

Βοήθεια! Δεν μπο-
ρώ να κρατήσω
το κεφάλι της
πάνω από το
νερό.

Κρατήσου!
Φτάνω!

Δεν ξέρω πώς να σ' εύ-
χαριστήσω, παιδί μου. Εί-
μαι ο Πάλλ Κίντερ και αυ-
τή η κόρη μου Ντάρης.
Μιά τρικαμία άλλαξε την
πορεία του καραβιού και
μια έκρηξη το βούλιαξε

Έμένα με λένε
Φράνκ και αυτό
είναι το νησί
μου. Οι γονείς
μου ήρθαν να
ζήσουν εδώ πριν
πολλά χρόνια.

«ΚΑΙ ΤΟΤΕ ΜΕ ΡΩΤΗΣΕ Ο,ΤΙ
ΦΟΒΟΜΟΥΝΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΡ-
ΧΗ...»

ΕΠΡΕΠΕ, ΝΑ ΤΟΥΣ ΚΡΥΦΩ
ΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑ ΓΙΑΤΙ ΉΞΕΡΑ
ΠΩΣ ΔΕ ΘΑ ΤΟΥΣ ΥΠΟΔΕ-
ΧΟΤΑΝ Ο ΖΟΡ.

ΜΟΛΙΣ ΦΑΝΗΚΕ Ο ΖΟΡ Α-
ΦΗΣΑΝ ΜΙΑ ΚΡΑΥΓΗ ΕΚ-
ΠΛΗΞΕΩΣ.

Πήγαινε με, παιδί μου,
στούς γονείς σου. Ί-
σως να με βοηθήσουν
να γυρίσω στον τόπο
μου.

Λυπούμαι μα
δεν μπορώ. Οι
γονείς μου δεν
συμπαθούν τους
Ξένους.

Κουταμάρες!
Πήγαινε με, παι-
δί μου στούς
γονείς σου. Τώ-
ρα άμέσως!

Άφησέ με
να φύγω!
Μου κάνετε
κακό.

Ένα ρομ-
πότ! Είναι
δυνατό;

Πές του να
μην πειρά-
ξη τον πα-
τέρα μου,
Φράνκ! Έ-
σένα θα σε
άκουση.

Έν τάξει,
κ. Φράνκ!

Τί συμβαίνει; Ποτέ δεν
είδα ένα τόσο τέλειο
ρομπότ. Ποιός το έ-
φτιαξε; Είναι ένα μη-
χανικό θαύμα!

Αυτός είναι ο ό-
πλητής μου
Ζόρ. Και ο φύ-
λακός μου. Άρ-
γότερα θα σάς
έξηγησω!

Ζόρ! Άφησε ήσυχο τον
κύριο Κίντερ. Δεν μούκα-
νε τίποτε. Σε δια-
τάσσω να τον αφή-
σεις!

«ΠΟΛΛΑ ΧΡΟΝΙΑ ΠΡΙΝ ΗΡΘΑΝ ΕΔΩ ΟΙ ΓΟΝΕΙΣ ΜΟΥ ΚΑΙ ΣΚΑΡΩΣΑΝ ΜΙΑ ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΥΛΕΙΑ...»

Η ΔΟΥΛΕΙΑ ΠΡΟΧΩΡΟΥΣΕ ΓΡΗΓΟΡΑ ΣΤΟ ΗΣΥΧΟ ΝΗΣΙ...».

«ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΡΟΜΠΟΤ ΠΟΥ ΤΕΛΕΙΩΣΑΝ ΗΤΑΝ Ο ΖΟΡ ΠΟΥ ΜΕ ΠΡΟΣΕΧΕ ΟΤΑΝ ΕΛΕΙΠΑΝ ΟΙ ΓΟΝΕΙΣ ΜΟΥ...».

Αυτό το ήσυχο νησί, Τζών, είναι κατάλληλο για το σχέδιό μας.

Το σχεδιάγραμμα είναι τέλειο. Θα χρειαστή όμως πολύ δουλειά για να δημιουργηθεί ο Ζόρ.

Ίσως η δημιουργία σας αυτή να μάς θυγή σε καλό. Μια μέρα τα ρομπότ θα μάς κάνουν όλες τις δουλειές!

Ω! τί ωραία! Πιο δυνατά Ζόρ! Πιο δυνατά την κούνια!

Καλά, κύριε Φράνκ.

«Έχεις δίκιο, αγαπητή Καρόλ. Να ξεφορτώσω από το ναυάγιο τις προμήθειές μας. Έδώ θα γίνη το πρώτο σπίτι του Φράνκ.»

«ΜΙΑ ΜΕΡΑ ΟΜΩΣ ΞΕΣΠΑΣΕ ΜΙΑ ΤΡΑΓΩΔΙΑ...».

Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΤΗΣ ΧΕΙΡΟΤΕΡΕΥΕ. ΓΡΗΓΟΡΑ ΑΡΡΩΣΤΗΣΕ ΚΑΙ Ο ΠΑΤΕΡΑΣ ΜΟΥ.

Κάτι έπαθα, Τζών... πονάει τρομερά το κεφάλι μου. Θαρρώ πώς θα λιποθυμήσω.

Τί έπαθες, Κάρολ; Είσαι όλη σαν φάντασμα. Αν είναι τροπικός πυρετός, την έχουμε άσχημα!

Τζών, σου κόλλησα την αρρώστιά μου. Τώρα; τί θα απογίνη το παιδί μας;

Μην ανησυχείς. Έχω όπλισει τα ρομπότ με ειδικά κακλώματα για να μπορούν ν' αναθρέμουν τον Φράνκ.

«Ο ΠΑΤΕΡΑΣ ΕΙΧΕ ΚΑΝΕΙ ΚΑΛΑ ΤΗ ΔΟΥΛΕΙΑ ΤΟΥ, ΤΟ ΚΑΘΕΝΑ ΑΠΟ ΤΑ ΤΡΙΑ ΡΟΜΠΟΤ ΕΙΧΕ ΕΙΔΙΚΕΥΘΗ ΣΕ ΩΡΙΣΜΕΝΕΣ ΔΟΥΛΕΙΕΣ. Ο ΑΡΟ ΗΤΑΝ ΔΑΣΚΑΛΟΣ ΜΟΥ...».

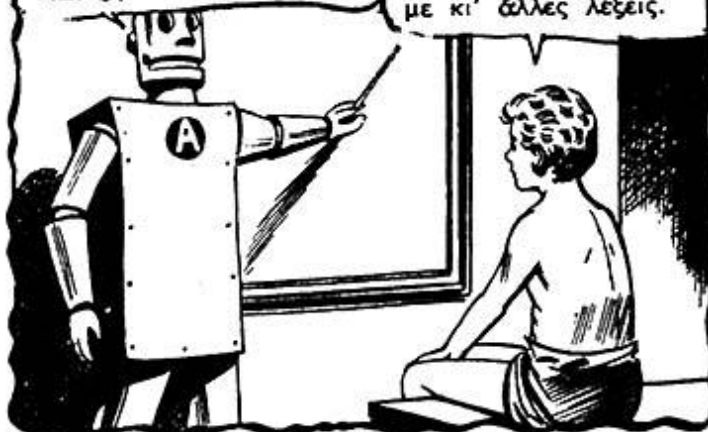
Ο ΜΠΕΚ ΝΟΙΚΟΚΥΡΕΥΕ ΤΟ ΣΠΙΤΙ.

Τώρα συλλάβισε μαζί μου, Κύριε Φράνκ: ΝΕ-ΡΟ. ΝΕΡΟ.

ΝΕ-ΡΟ. Όραία δάν το συλλάβισα; Ρώτησέ με κι' άλλες λέξεις.

Είσαι τέλειος μάγειρας, Μπάκ. Άνοιγεις τις κονσέρβες με τα χέρια σου και ζεσταίνεις το φαί με την αναπνοή σου!

Αυτά είναι εύκολα για μένα, κ. Φράνκ.

ΚΑΙ Ο ΖΟΡ ΜΟΥ ΕΜΑΘΕ ΤΗΝ ΠΕΙΘΑΡΧΙΑ...

Σε προειδοποίησα να μην μπής στο Κόκκινο κτίριο. Είναι το άντλιοστάσιό μας και είναι επικίνδυνο εκεί μέσα. Τώρα πρέπει να σε τιμωρήσω.

Ω!! Μην χτυπάς δυνατά Ζόρ! το χέρι σου είναι βαρύ!

ΕΚΕΙΝΗ ΤΗΝ ΗΜΕΡΑ ΕΚΑΝΑ ΜΙΑ ΣΠΟΥΔΑΙΑ ΑΝΑΚΑΛΥΨΗ!

Μπά! Τι είναι αυτές οι σταγόνες του νερού στα μάγουλά μου; Έσθ ποτέ δεν τις είχες Ζόρ...

Τα λένε δάκρυα. Είναι μια τρομερή αδυναμία των ανθρώπων.

«Η ΖΩΗ ΠΕΡΝΟΥΣΕ ΕΙΡΗΝΙΚΑ ΣΤΟ ΝΗΣΙ ΜΟΥ ΟΤΑΝ ΜΙΑ ΜΑΥΡΗ ΜΕΡΑ...»

Τί έπαθες, Ζόρ; πηλώθηκες!

Ατύχημα στο Άντλιοστάσιο. Μιά σοβαρή έκρηξη! Πρέπει να εγχειρηθώ σύμφωνα με τις οδηγίες που έδωσε ο δάκτωρ Τζών στον ΑΡΟ και στον ΜΠΕΚ.

«ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΟΥΣΑ ΕΝΤΑΤΙΚΑ ΤΗΝ ΕΓΧΕΙΡΗΣΗ ΠΟΥ ΤΟΥ ΕΚΑΝΑΝ Ο ΑΡΟ ΚΑΙ Ο ΜΠΕΚ.»

Η έκρηξη κατέστρεψε μερικά κυκλώματα της μνήμης του—ηλεκτρονικές διαταγές που κατασκευάστηκαν από τον καθηγητή Τζών. Τ' αντικατέστησα!

Είσαι επιτήδειος, Αρο. Χειρίζεσαι αυτό το σίδηρο σαν χειρουργικό μαχαίρι.

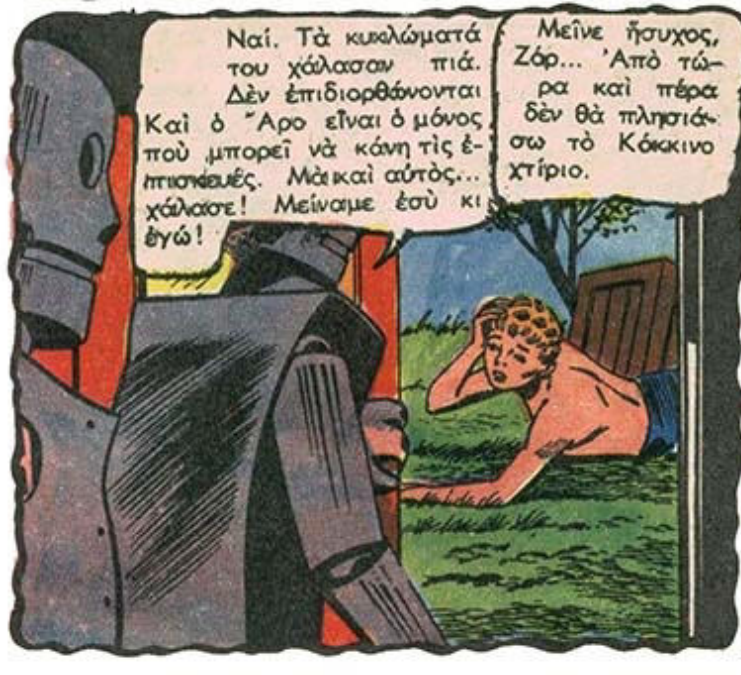
«ΟΣΟ ΜΕΓΑΛΩΝΑ, ΤΟ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝ ΜΟΥ ΚΑΙ Η ΠΕΡΙΕΡΓΕΙΑ ΜΟΥ ΓΙΑ ΤΟ ΑΝΤΛΙΟΣΤΑΣΙΟ ΓΙΝΟΤΑΝ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΗ.»

Πρόκειται να μτώ να δώ τί κάνουν εκεί μέσα. Τον τελευταίο καιρό έμεναν πολλές ώρες... ΖΖΖΑΡ!

Ναί. Τα κυκλώματά του χάλασαν πιά. Δεν επιδιορθώνονται πού μπορεί να κάνει τις επισκευές. Μάικαί αυτός... χάλασε! Μείναμε έσθ κι εγώ!

Μείνε ήσυχος, Ζόρ... Από τώρα και πέρα δεν θα πλησιάζω το Κόκκινο χτίριο.

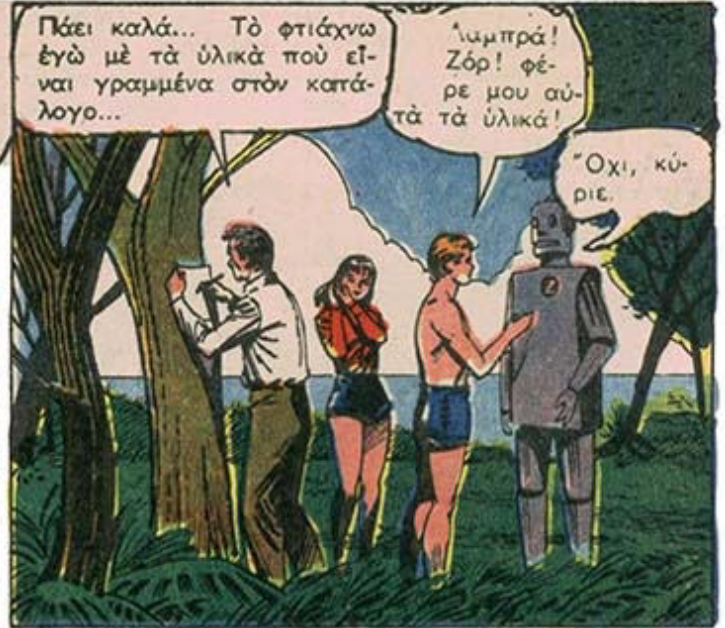
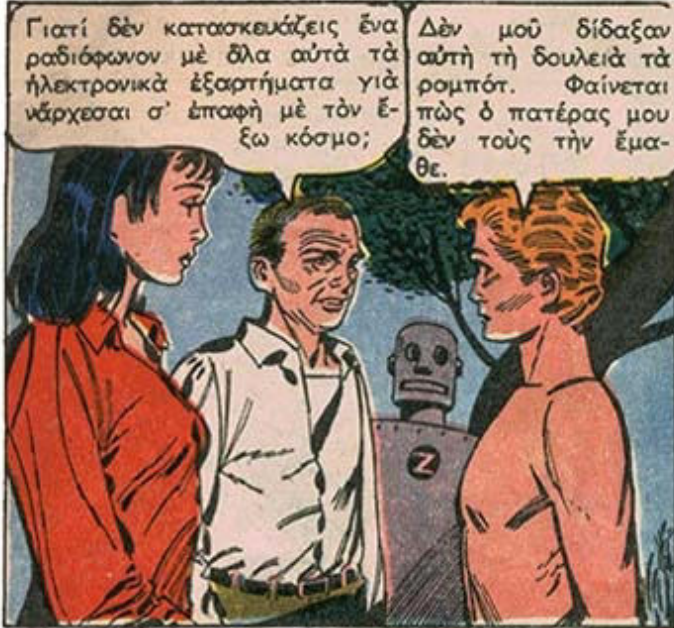

«ΤΑ ΧΡΟΝΙΑ ΠΕΡΝΟΥΣΑΝ ΧΩΡΙΣ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ, ΩΣΠΟΥ...»

Ο Μπέκ εξαφανίστηκε.

Τιμωρήθηκες παραδειγματικά, κύριε Φράνκ. Τα σύρματα έχουν αρκετό ρεύμα για να σε σφυρνίσουν..

ΞΑΦΝΙΚΑ ΤΑΧΑΣΑ ΒΛΕΠΟΝΤΑΣ ΚΑΤΙ ΠΟΥ ΜΟΝΟ ΜΙΑ ΦΟΡΑ ΤΟ ΕΙΧΑ ΞΑΝΑΔΗ.

ΜΕΣΑ ΣΤΟ ΑΠΑΓΟΡΕΥΜΕΝΟ ΚΤΙΡΙΟ ΑΝΑΚΑΛΥΨΑ ΟΤΙ ΦΟΒΟΜΟΥΝ ΑΠΟ ΚΑΙΡΟ!

Μην άκουσ τον Ζόρ! Ο πατέρας μου κινδυνεύει!

Τί είναι αυτό στο μάγουλό σου; Ένα δάκρυ. Έχεις δίκιο, Ντόρις, πρέπει να σε βοηθήσω! Τώρα βλέπω πώς είσαι σαν κι έμένα!

Ζόρ! Έλευθέρωσε τον! Σε διατάσσω!

Δέν θέλει.. γιατί ανακάλυψα το μυστικό του. Αυτό το δαιμάτιο δέν είναι αντίλοιστάσιο αλλά ένα τρομερό όπλο! Ένα όπλο που κατέστρεψε το πλοίο μας!

Έτσι είναι, κύριε Φράγκ. Ο πατέρας σας μ' έμαθε να κατασκευάζω αυτούς τους φακούς για να μαζεύω την ηλιακή δύναμη και να κινώ τον μηχανισμό μου. Μά σχεδίασα επίσης αυτό το όπλο για την άμυνα μας.

«ΔΙΑΤΑΞΑ ΤΟΝ ΖΟΡ, ΝΑ ΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΤΟΝ ΑΝΘΡΩΠΟ. ΜΑ ΓΙΑ ΠΡΩΤΗ ΦΟΡΑ Ο ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ ΜΟΥ ΦΥΛΑΚΑΣ ΣΤΡΑΦΗΚΕ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΜΟΥ.

Θά με καταστρέψης; Χά! χά! Μπορεί άνθρωπος να με καταστρέψη; Τα ρομπότ είναι άνωτερα από τους ανθρώπους! Γι' αυτό κατασκεύασα το ηλιακό μου όπλο. Για να σκοτώω ανθρώπους.

Πρόσεξε Φράγκ! ο Ζόρ θα σε χτυπήσει!

Τώρα ξέρω ότι δέν ενεργούσες κατ' έντολή του πατέρα μου. Ποτέ δέν θα σε κούρντιζε για να έπιτεθής σε μένα! Στάσου! Άλλοιώς θα σε καταστρέψω!

Σε ειδοποίησα, Ζόρ. Τώρα ξέρω το τραπύ σου και στην ανάγκη θα το μεταχειριστώ έναντίον σου.

ΑΡΠΑΞΑ ΤΟΝ ΚΟΥΒΑ ΜΕ ΤΗ ΛΕΞΗ ΦΩΤΙΑ ΚΑΙ ΤΟ ΝΕΡΟ ΠΟΥ ΠΕΡΙΕΙΧΕ ΤΟΡΡΙΞΑ ΣΤΑ ΕΝΕΡΓΑ ΗΛΕΚΤΡΟΚΥΚΛΩΜΑΤΑ ΤΟΥ ΖΟΡ.

Νερό;! Όχι! όχι!

Νά για ποιό λόγο φοβόταν τ' άνθρωπινα δάκρυα! Ήξερε πώς το νερό, στην οποιαδήποτε μορφή του θα μπορούσεν να καταστρέψη τα κυκλώματά του.

Άπορώ όμως πώς ήταν δυνατό ο Ζόρ να καθαρθώνη δια αυτά αν δέν τα είχε δημιουργήσει ο πατέρας σου με μηχανικό τρόπο μέσα του.

Τά ξέρω δια τώρα. Όταν τ' άλλα ρομπότ έπισκεύαζαν τον Ζόρ ξέχασαν να του επιδιορθώσουν τα κυκλώματα της μνήμης... Νά, λοιπόν, ο λόγος που ο νους του πήγε στο κακό. Έπαψε να θυμάται.

ΤΕΛΟΣ

ΚΑΘΕ ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΝΟΙΩ-
ΘΕΙ ΞΕΧΩΡΙΣΤΗ ΣΥΓΚΙ-
ΝΗΣΗ ΟΤΑΝ ΑΓΑΠΗΣΗ
ΚΑΙ ΠΑΝΤΡΕΥΤΗ ΜΙΑ ΚΟ-
ΠΕΛΛΑ. ΕΓΩ ΕΙΧΑ ΔΙΚΙΟ
ΝΑ ΣΥΓΚΙΝΗΘΩ ΠΕΡΙΣ-
ΣΟΤΕΡΟ ΓΙΑΤΙ...

Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ 4^η ΔΙΑΣΤΑΣΙ

ΕΠΙΚΡΑΤΟΥΣΕ ΜΙΑ ΚΑΤΑΘΛΙΠΤΙΚΗ ΣΙΩΠΗ
ΟΠΩΣ ΔΙΕΣΧΙΖΑ ΤΟ ΔΑΣΟΣ ΚΥΝΗΓΩΝΤΑΣ...

ΞΑΦΝΙΚΑ....

Μιά άστραπή παρουσιάστηκε
κοντά στο έδαφος. Μιά άστρα-
πή αλλόκοτη που πρώτη φορά
έβλεπα!

ΕΥΘΥΣ ΚΑΤΟΠΙΝ ΑΚΟΥΣΑ ΜΙΑ ΠΝΙΓΜΕΝΗ ΚΡΑΥΓΗ, ΚΑΙ ΟΤΑΝ ΚΟΙΤΑΞΑ ΨΗΛΑ...

Μιά κοπέλλα! Πέφτει από το δέντρο!

ΤΗΝ ΑΓΚΑΛΙΑΣΑ ΣΤΑΘΕΡΑ, ΚΑΙ...

Σ' έπιασα!

ΤΟΤΕ ΑΚΡΙΒΩΣ ΑΝΟΙΞΕ ΚΑΙ ΕΙΔΑ ΤΑ ΠΙΟ ΣΥΝΑΡΠΑΣΤΙΚΑ ΜΑΤΙΑ ΠΟΥ ΑΝΤΙΚΡΥΣΑ ΣΤΗ ΖΩΗ ΜΟΥ.

Ποιά είσαι; πώς σε λένε;

ΔΕΝ ΕΔΩΣΕ ΚΑΜΜΙΑ ΑΠΑΝΤΗΣΗ! ΣΤΗΛΩΣΕ ΤΟ ΒΛΕΜΜΑ ΤΗΣ ΣΤΟΝ ΟΥΡΑΝΟ ΚΙ ΕΜΕΙΝΕ ΑΚΙΝΗΤΗ.

Ο ΓΙΑΤΡΟΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΕΞΕΤΑΣΕ ΕΙΠΕ ΟΤΙ ΠΑΣΧΕΙ ΑΠΟ ΚΑΘΟΛΙΚΗ ΑΜΝΗΣΙΑ. ΕΤΣΙ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΜΗΝΕΣ ΠΟΥ ΠΕΡΑΣΑΝ, ΠΡΟΣΠΑΘΟΥΣΑ ΝΑ ΤΗΝ ΚΑΝΩ ΝΑ ΘΥΜΗΘΗ ΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ ΤΗΣ.

Μη μου τὸ λές! Ούτε τ' ἄνομά της δὲν θυμάται; Πῶς τὴν φωνάζει τότε ὁ κ. Οὐάρντ;

Τζέκυ! Τὴν ἀγαπᾶ μάλιστα τρελλά!

«ΣΕ ΛΙΓΟ ΠΑΝΤΡΕΥΤΗΚΑΜΕ ΜΕ ΤΗΝ ΤΖΕΚΥ... ΚΑΙ ΤΟΤΕ ΑΡΧΙΣΑΝ ΤΑ ΒΑΣΑΝΑ ΜΑΣ...».

Αὐτός, Τζέκυ, εἶναι ὁ κ. Λάρστον, ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ θεάτρου. Ἄνεβάζει ἕνα νέο ἔργο κι ὅταν παιχθῆ θὰ σὲ πᾶω νὰ τὸ δῆς!

Ἵπέροχα! Μοῦ ἀρέσουν ἐξαιρετικά οἱ ἱστορίες φαντασμάτων!

Περίεργο, κυρία Οὐάρντ... Πῶς ἔβρατε τί ἔργο θὰ παιζόταν στὸ θέατρο;

Πράγματι, πῶς τὸ ἤξερες, χρυσή μου;

Ἄπλως τὸ ὑπέθεσα, ἀγαπῆ μου.

Τὸ ὑπέθεσες;... Ἴσως ἡ σύζυγός σας νὰ μπορῆ νὰ διαβάξῃ τίς σκέψεις.

ΤΟ ΦΑΝΤΑΣΜΑ ΠΗΣΠΙ ΣΑΣ.

ΓΑΙΝΕ!

ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟ ΠΕΡΙΣΤΑΤΙΚΟ ΑΚΟΛΟΥΘΗΣΕ ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΥΣΤΕΡΑ ΑΠΟ ΛΙΓΕΣ ΜΕΡΕΣ, ΟΤΑΝ Η ΤΖΕΚΥ ΚΑΤΕΒΗΚΕ ΣΤΗΝ ΠΟΛΗ ΝΑ ΨΩΝΙΣΗ.

Αυτό το φόρεμα είναι υπέροχο! Αυτό ζητούσα να βρώ!

ΞΑΦΝΙΚΑ, ΟΠΩΣ Η ΤΖΕΚΥ ΕΙΧΕ ΚΑΡΦΩΜΕΝΟ ΤΟ ΒΛΕΜΜΑ ΤΗΣ ΣΤΟ ΦΟΥΣΤΑΝΙ ΤΗΣ ΒΙΤΡΙΝΑΣ.

'Ω! αυτά τα ρούχα πετάνε και περνάνε μέσα από το κρύσταλλο.

Το είδατε αυτό; φοράει τα ρούχα που έκλεψε από τη βιτρίνα.

Κάποιος φωνάζει την αστυνομία!

ΦΥΣΙΚΑ ΠΛΗΡΩΣΑ ΓΙΑ ΟΤΙ ΠΗΡΕ Η ΤΖΕΚΥ. ΑΛΛΑ ΑΥΤΟ ΔΕΝ ΗΤΑΝ ΤΟ ΜΟΝΟ ΠΟΥ ΜΕ ΣΤΕΝΟΧΩΡΟΥΣΕ.

Λυπάμαι, αγάπη μου... Ξέχασα τα ρούχα που έπρεπε ν' αγοράσω!

Μην το σκέπτεσαι αυτό. Δεν πειράζει. Να μου πής μόνο πώς πήρες από τη βιτρίνα το μοντέλλο που φόρεσες... Αυτό θέλουν να μάθουν όλοι στην πόλη... Κι' εγώ!

ΜΑ Η ΜΟΝΗ ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΤΗΣ ΤΖΕΚΥ ΗΤΑΝ ΤΑ ΔΑΚΡΥΑ ΤΗΣ... ΩΣΠΟΥ ΕΝΑΣ ΦΟΒΟΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΚΥΡΙΕΨΕ ΜΕ ΑΝΗΣΥΧΗΣΕ...

Ποιά είναι αυτή; 'Από πού έχει πάρει αυτές τις παράξενες δυνάμεις;

ΓΙΑ ΤΟ ΙΔΙΟ ΑΠΟΡΟΥΣΑΝ ΟΛΟΙ ΧΩΡΙΣ ΝΑ ΠΑΙΡΝΟΥΝ ΟΜΩΣ ΚΑΜΜΙΑ ΑΠΟΚΡΙΣΗ. ΩΣΠΟΥ ΜΙΑ ΜΕΡΑ ΠΟΥ Η ΤΖΕΚΥ ΠΕΡΙΔΙΑΒΑΖΕ ΣΤΗ ΓΕΙΤΟΝΙΑ...

'Ηρθε ένα λούνα-πάρκ, με ρόδες και αλογάκια... Μά οι γονείς μας δεν μάς αφήνουν να πάμε. Είναι μακριά—μάς λένε.

Μην στενοχωριέστε, παιδιά! Τη διασκέδαση αυτή που ζητάτε, θα σάς τη δώσω εγώ.

ΦΑΝΤΑΣΘΗΤΕ ΤΗΝ ΚΑΤΑΠΛΗΝΗ ΚΑΙ ΤΟΝ ΤΡΟΜΟ ΤΩΝ ΚΗΔΕΜΟΝΩΝ ΜΟΛΙΣ ΠΑΡΕΣΤΗΣΑΝ ΣΤΟ ΘΕΑΜΑ....

Τὰ παιδιά! Θα τσακιστούν! Πετούν στον αέρα σαν να δρίσκονται σε ιπτάμενη κούνια!

Μην φοβάστε! Δεν θα πάθουν τίποτε!

Μάγισσα! Έσύ τὰ κάνεις αυτά; Φέρτε γρήγορα τὸ παιδί μου!

Μην φοβάσαι, μαμά. Έδῶ πάνω εἶμαι ὠραία!

ΤΟ ΠΕΡΙΣΤΑΤΙΚΟ ΜΟΥ ΑΝΕΦΕΡΘΗ ΑΜΕΣΩΣ ΤΗΛΕΦΩΝΙΚΩΣ ΚΑΙ ΜΕ ΑΓΟΝΙΑ ΠΕΡΙΜΕΝΑ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΤΗΣ ΤΖΕΚΥ.

Τέλος πάντων, ποιά εἶσαι; Ἀπό πού κρατᾶς; Πρέπει νὰ μὲ μιλήσης!

Καλά, ἀγάπη μου.. Μην κάνης ἔτσι... Θα σου πῶ.

Θὰ τὸ πιστέμης; Διαθέτω τὴν 4η Διάσταση!

Τί εἶπες; 4η Διάσταση! Κοροϊδεύεις;

ΚΑΘΟΛΟΥ. ΤΗΝ ΗΜΕΡΑ ΠΟΥ ΣΥΝΑΝΤΗΘΗΚΑΜΕ ΤΡΙΓΥΡΙΖΑ ΣΤΟ ΔΑΣΟΣ ΟΤΑΝ ΞΑΦΝΙΚΑ....

Τί κεραυνός εἶν' αὐτός; Ἡ ἀστραπή ἀνοιξε μεγάλο αὐλάκι στον αέρα!

Ἐ, λοιπόν, βρέθηκα μέσα σ' αὐτὸ τὸ πύρινο αὐλάκι. Γι' αὐτὸ πήρα τὴν διάσταση αὐτή.

Κι' ἐγὼ εἶδα τὴν ἀστραπή. Νόμισα δμως ὅτι ἔπεσες ἀπὸ τὸ δέντρο.

Τότε δὲν ὑποφέρεις ἀπὸ ἀμνησία. Ἀπλῶς δὲν καταλαβαίνεις τὴ γλῶσσα μας... Μὰ γιατί δὲν μὲ τὸ εἶπες αὐτὸ ἀπὸ τὴν ἀρχή;

Φοβόμουναι πῶς δὲν θὰ μὲ ἀγαπούσεσ ἀν μάθαινες τὴν ἀλήθεια.

ΤΗΝ ΑΓΚΑΛΙΑΣΑ ΣΦΙΧΤΑ.

Τί φανταστική ιστορία! Δύσκολα θά τήν πιστέψουν οι άλλοι. Πάντως άδιαφορώ από πού προέρχεσαι, σε αγαπώ.

ΤΗΝ ΑΛΛΗ ΜΕΡΑ ΟΜΩΣ ΣΤΗΝ ΠΟΛΗ...

Δέν θέλουμε παράξένους ανθρώπους σαν κι έσάς στην πόλη μας.

Μά δέν καταλαβαίνετε; Δέν είναι μάγισσα... ούτε κανένα ξωτικό.

Περιττό, αγάπη μου. Οι άνθρωποι δέν με θέλουν. Καλύτερα νά γυρίσω στον δικό μου κόσμο.

"Όχι! Δέν θά φύγης!"

ΞΑΦΝΙΚΑ ΜΙΑ ΠΙΚΡΗ ΜΥΡΟΥΔΙΑ ΓΕΜΙΣΕ ΤΗΝ ΑΤΜΟΣΦΑΙΡΑ. ΚΑΙ ΜΙΑ ΜΑΚΡΥΝΗ ΒΟΗ...

Κοίτα! Δυό τεράστιοι άνεμοστρόβιλοι! "Έρχονται προς τά έδω!"

ΟΙ ΔΥΟ ΑΥΤΟΙ ΑΝΕΜΟΣΤΡΟΒΙΛΟΙ ΜΑΣΤΙΓΩΣΑΝ ΟΛΟΚΛΗΡΗ ΤΗΝ ΠΟΛΗ ΚΑΙ ΠΡΟΚΑΛΕΣΑΝ ΖΗΜΙΕΣ.

ΠΑΝΙΚΟΣ ΚΑΤΕΛΑΒΕ ΟΛΟΥΣ ΣΤΗΝ ΠΟΛΗ.

Θά καταστραφούμε! Κρυφτήτε στα ύπογεια!...

"Έλα, Τζέκυ! Θά σκοτωθούμε αν μείνουμε έδω!"

"Όχι... θαρρώ ότι μπορώ νά τους έξουδετερώσω!"

Τρελλάθηκες, Τζέκυ; Αυτά τὰ τέρατα θὰ σὲ ἀσπάξουν σὰν φτερό καὶ θὰ σὲ τσακίσουν!

"Ὁχι... ἀγάπη μου. Μὴν τρομάζεις.

ΚΙ ΟΠΩΣ, ΟΙ ΔΥΟ ΤΕΡΑΣΤΙΟΙ ΣΤΡΟΒΙΛΟΙ ΤΟΥ ΑΕΡΑ ΠΛΗΣΙΑΖΑΝ...

Κοιτάξτε. Τὰ μάτια τῆς ἐκπέμπουν ἀκτίνες στὸν ἕναν ἀνεμοστρόβιλο καὶ αὐτὸς μεταβάλλεται σὲ φλόγες!

ΟΙ ΦΛΟΓΕΣ ΠΑΡΕΣΥΡΑΝ ΚΑΙ ΤΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟ ΑΝΕΜΟΣΤΡΟΒΙΛΟ ΚΑΙ ΑΡΠΑΞΕ ΚΙ ΑΥΤΟΣ ΦΩΤΙΑ!

ΤΟΤΕ ΑΡΧΙΣΑΝ ΝΑ ΠΕΦΤΟΥΝ ΑΠΟΚΑΪΔΙΑ ΣΕ ΚΟΜΜΑΤΙΑ...

Κι οἱ ἀνεμοστρόβιλοι ἐξαφανίστηκαν!

ΜΠΟΥΜ!

ΤΖΕΚΥ! ΩΧ!

Ἡ ΤΖΕΚΥ ΑΝΕΛΑΒΕ ΑΠΟ ΤΟ ΧΤΥΠΗΜΑ ΚΙ ΟΛΟΙ ΤΗΝ ΖΗΤΩΚΡΑΥΓΑΣΑΝ ΓΙΑ ΤΟ ΚΑΤΟΡΘΩΜΑ ΤΗΣ. ΥΣΤΕΡΑ ΤΗΝ ΚΑΛΕΣΑΝ ΝΑ ΕΠΙΔΕΙΞΗ ΤΙΣ ΠΑΡΑΞΕΝΕΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ ΤΗΣ.

Ἡ αἰτία θὰ εἶναι τὸ χτύπημα πού δέχτηκες στὸ κεφάλι σου. Σὲ ἔκαψε μὰ χάσῃς τὴν 4ῃ διάστασί σου.

Μὰ καὶ χωρὶς τὶς παράξενες ἰδιότητες σου δὲν διαφέρεις ἀπὸ καμμιά ἄλλη γυναίκα...

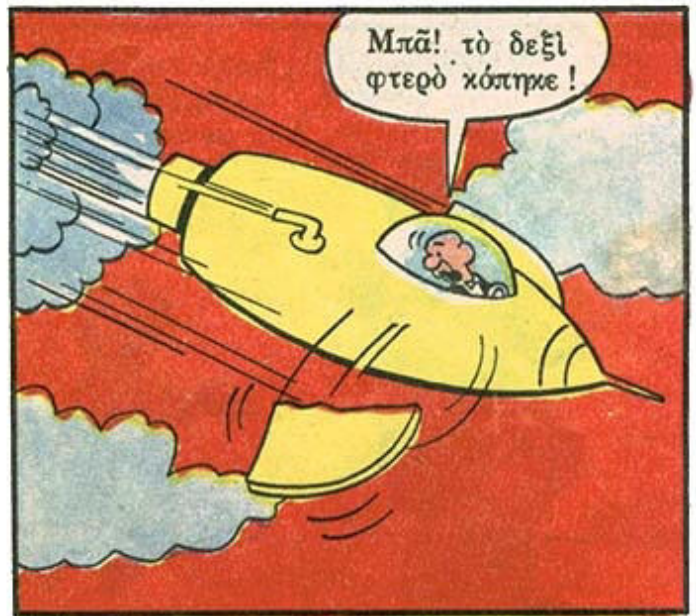
Αὐτὸ τὸ πυροτέχνημα θὰ τὸ ἀνάψῃ ἡ Τζέκυ χωρὶς νὰ μεταχειριστῇ σπέρτα. Ἔλα, Τζέκυ! Τί ἔπαθες;

Νομίζω πὼς δὲν θὰ τὰ καταφέρω. Ἐχασα τὴ δύναμή μου!

Ναί, δὲν διαφέρεις... Μὰ γιὰ μένα εἶσαι πολὺ διαφορετικὴ.

ΤΕΛΟΣ

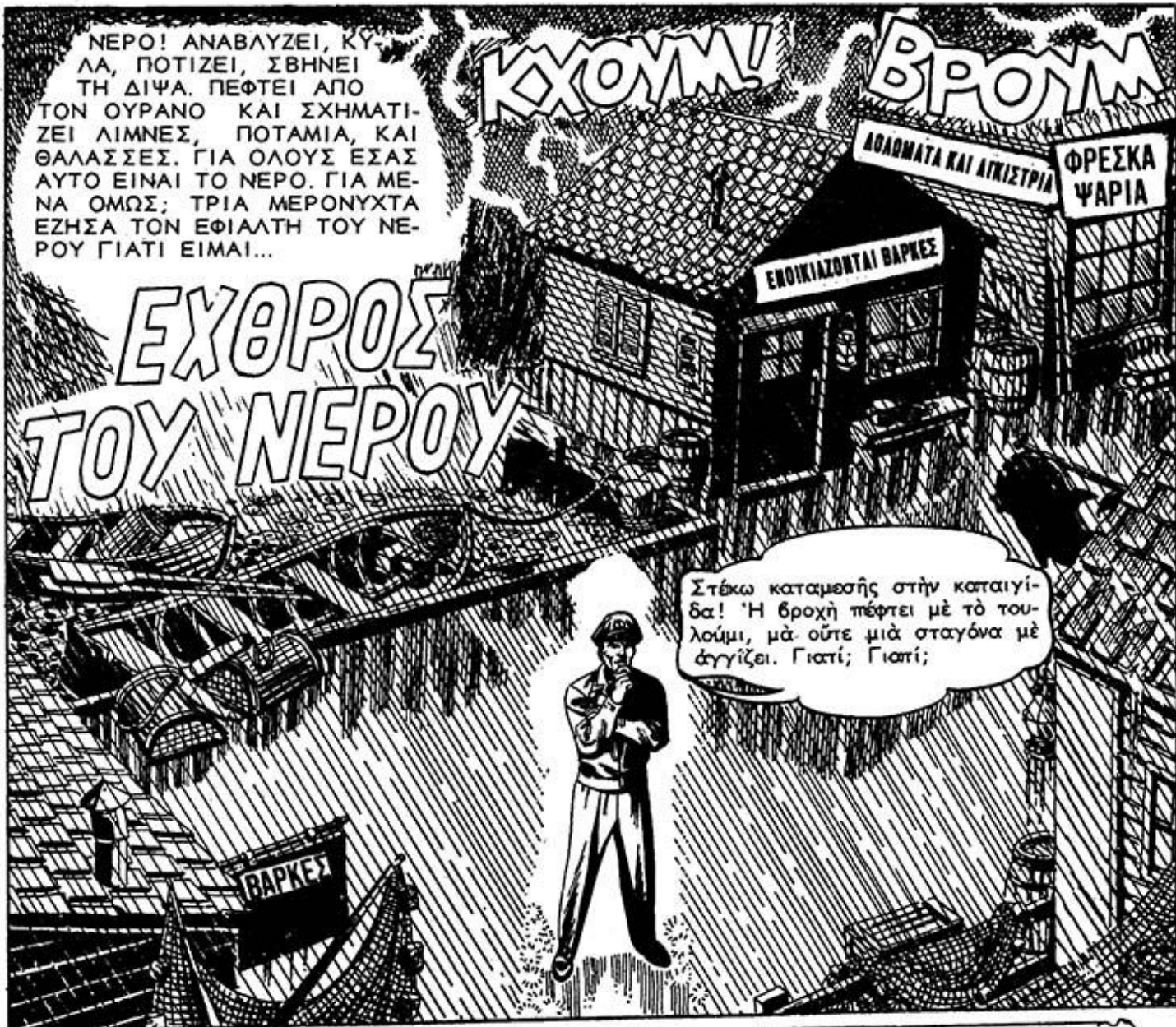

ΝΕΡΟ! ΑΝΑΒΛΥΖΕΙ, ΚΥ-
ΛΑ, ΠΟΤΙΖΕΙ, ΣΒΗΝΕΙ
ΤΗ ΔΙΨΑ. ΠΕΦΤΕΙ ΑΠΟ
ΤΟΝ ΟΥΡΑΝΟ ΚΑΙ ΣΧΗΜΑΤΙ-
ΖΕΙ ΛΙΜΝΕΣ, ΠΟΤΑΜΙΑ, ΚΑΙ
ΘΑΛΑΣΣΕΣ. ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ ΕΣΑΣ
ΑΥΤΟ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΝΕΡΟ. ΓΙΑ ΜΕ-
ΝΑ ΟΜΩΣ; ΤΡΙΑ ΜΕΡΟΝΥΧΤΑ
ΕΖΗΣΑ ΤΟΝ ΕΦΙΑΛΤΗ ΤΟΥ ΝΕ-
ΡΟΥ ΓΙΑΤΙ ΕΙΜΑΙ...

ΚΧΟΥΜ! **ΒΡΟΥΜ**

ΕΧΘΡΟΣ ΤΟΥ ΝΕΡΟΥ

Στέκω καταμωσής στην καταιγί-
δα! 'Η βροχή πέφτει με τὸ του-
λούμι, μὰ οὔτε μιὰ σταγόνα μὲ
ἀγγίζει. Γιατί; Γιατί;

ΟΤΑΝ ΔΟΥΜΕ ΜΙΑ ΣΦΡΑΓΙΣΜΕΝΗ ΜΠΟΤΙΛΙΑ ΣΤΗΝ Α-
ΚΤΗ, ΟΛΟΙ ΜΑΣ ΑΠΟΡΟΥΜΕ ΚΑΙ ΛΕΜΕ: «ΤΙ ΝΑ ΕΧΗ
ΑΡΑΓΕ ΜΕΣΑ;»

Τί νὰ βρῖσκεται μέσα στο
μπουκάλι; Μήνυμα ἀπὸ ναυά-
γιο; Ἡ κανένας χάρτης γιὰ
κρυμμένο θησαυρὸ;

ΜΟΛΙΣ ΑΝΟΙΞΑ ΤΟ ΜΠΟΥ-
ΚΑΛΙ ΒΗΚΑΝ ΚΑΤΙ ΚΑ-
ΠΝΟΙ, ΠΟΥ ΔΕΝ ΜΟΥ Α-
ΡΕΣΑΝ.

Τίποτα ἄλλο μέσα στο
μπουκάλι. Γκούχ-
Γκούχ! Κανένα ἀέριο
θὰ εἶναι αὐτό.

ΠΕΤΑΞΑ ΤΗΝ ΑΧΡΗΣΤΗ ΜΠΟΥΤΙΛΙΑ ΣΤΟ ΝΕΡΟ ΚΑΙ ΣΥΝΕΧΙΣΑ ΤΗΝ ΠΟΡΕΙΑ ΜΟΥ.

Πώς να περάσω την ώρα μου; Καλύτερα να πάω στο ξενοδοχείο να κοιμηθώ κωρίς. Αύριο έχω ψάρεμα.

ΣΤΟ ΔΡΟΜΟ ΣΤΑΜΑΤΗΣΑ Σ' ΕΝΑ ΥΠΑΙΘΡΙΟ ΜΠΑΡΑΚΙ. ΕΚΕΙ ΑΡΧΙΣΑΝ ΝΑ ΣΥΜΒΑΙΝΟΥΝ ΠΑΡΑΞΕΝΑ ΠΡΑΓΜΑΤΑ.

"Ε! τί συμβαίνει; είδες τὸ νερό στα ποτήρια;

Κοίτα! κοίτα! πώς πετάχτηκε ἡ λεμονάδα!

ΝΑΙ ΚΑΙ ΟΙ ΜΠΟΥΚΑΛΕΣ ΣΤΟ ΡΑΦΙ. ΧΟΡΟΠΗΔΟΥΝ, ΠΕΦΤΟΥΝ...

Ναί, πέφτουν... Χοροπηδούν χωρίς κανείς να τις άγγιξη.

'Ακόμα και οι κάνουλες χάλασαν. Δεν βγάζουν νερό.

Τί είναι αυτό τὸ κακό;

'Η ραδιενέργεια! φαίνεται ὅτι αὐτὰ τὰ καταραμένα πειράματα ἐπιηρεάζουν τὴν ἀτμόσφαιρα.

Ναί. Οἱ ἐκρήξεις τῶν ἀτομικῶν βομβῶν.. Αὐτὲς δημιουργοῦν αὐτὰ τὰ παράξενα.

ΣΕ ΛΙΓΟ ΟΛΑ ΞΑΝΑΒΡΗΚΑΝ ΤΗΝ ΟΜΑΛΗ ΤΟΥΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΚΑΙ Η ΣΥΓΚΙΝΗΣΗ ΠΕΡΑΣΕ.

Ξεκουράσου τώρα... πάμε καλά...

Ποιά δὲμος νὰ ἦταν ἡ αἰτία ποὺ χόρευαν τὰ μπουκάλια καὶ τινάζονταν τὸ νερό;

ΕΞΩ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΟΛΗ ΣΤΑΘΗΚΑ ΣΕ ΜΙΑ ΒΡΥΣΗ ΝΑ ΠΙΩ ΝΕΡΟ ΑΛΛΑ...

Παράξενο!... τὸ νερὸ παρασύρεται χωρὶς διόλου νὰ φυσᾷ.

ΚΑΙ ΟΠΩΣ ΠΗΓΑ ΑΠΟ ΤΟ ΑΝΤΙΘΕΤΟ ΜΕΡΟΣ ΤΗΣ ΒΡΥΣΗΣ....

Τώρα τὸ νερὸ πήρε τὴν ἀντίθετη κατεύθυνση. Μὲ ἀποφεύγει! Δὲν φτάνω γιὰ νὰ πιῶ.

ΔΙΨΟΥΣΑ... ΓΙΑΤΟ ΠΛΗΣΙΑΣΑ ΕΝΑ ΑΝΑΨΥΚΤΗΡΙΟ ΠΟΥ ΤΟ ΦΡΟΝΤΙΖΕ ΕΝΑ ΠΑΙΔΙ. ΑΛΛΑ ΠΑΛΙ.

Ἡ λεμονάδα μου! Ἡ λεμονάδα μου!

Τί συμβαίνει, κύριε; Ἐφυγαν ὄχι οἱ λεμονάδες μου! Θὰ σοῦ ἀγοράσω ἄλλες, παιδί μου! Νά! Πάρε νὰ ἀγοράσης!

Ο ΦΟΒΟΣ ΕΙΝΑΙ ΕΝΑ ΑΙΣΘΗΜΑ ΠΟΥ ΕΧΕΙ ΑΓΝΩΣΤΗ ΤΗΝ ΠΗΓΗ ΤΟΥ. ΠΟΛΛΕΣ ΦΟΡΕΣ... ΣΕ ΚΥΡΙΑΕΥΕΙ ΞΑΦΝΙΚΑ ΚΑΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΣΚΕΦΘΗΣ ΠΟΛΥ ΓΙΑ ΝΑ ΒΡΗΣ ΤΗΝ ΑΙΤΙΑ ΠΟΥ ΦΟΒΑΣΑΙ.

ΓΥΡΙΖΑ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ ΤΑΡΑΓΜΕΝΟΣ, ΤΡΟΜΑΓΜΕΝΟΣ, ΞΕΑΛΛΟΣ. ΟΤΑΝ ΣΤΟΝ ΟΥΡΑΝΟ ΑΡΧΙΣΑΝ ΝΑ ΜΑΖΕΥΟΝΤΑΙ ΣΥΝΝΕΦΑ.

Πρῶτα τὸ νερὸ, ὕστερα οἱ μποτίλιες. Τέλος ἡ λεμονάδα καὶ τὸ νερὸ τῆς βρύσης. Γιατί ὄλα αὐτὰ τὰ καϊμώματα; Γιατί;

Γιατί μαύρισε ὁ οὐρανός; Νά εἶναι καμμιά ἀπλή σύμπτωση ἢ πρόκειται νὰ βρέξῃ;

ΑΣΤΡΑΠΕΣ ΦΩΤΙΣΑΝ ΤΟΝ ΟΥΡΑΝΟ ΚΑΙ ΒΡΟΝΤΕΣ ΤΟΝ ΣΥΓΚΛΟΝΙΣΑΝ. ΤΕΛΟΣ Η ΒΡΟΧΗ. ΣΩΣΤΟΣ ΚΑΤΑΚΛΥΣΜΟΣ!

"Όχι, δέν είναι σύμπτωση! Βρέχει άγρια αλλά καμμιά σταγόνα βροχής δέν με άγγίζει.

Ο ΦΟΒΟΣ ΜΟΥ ΠΑΡΑΜΕΡΙΣΕ ΤΗ ΔΙΨΑ ΜΟΥ, ΚΑΙ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΗΜΕΝΟΣ ΕΤΡΕΞΑ ΣΤΟ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟ ΜΟΥ.

Τό νερό με άποφεύγει μυστηριωδώς. Όλα γίνονται μυστικεμια, έκτός από μένα.

ΠΕΡΙΤΤΟ ΝΑ ΣΑΣ ΠΩ ΟΤΙ ΔΕΝ ΚΟΙΜΗΘΗΚΑ. Ο ΤΡΟΜΟΣ ΜΕ ΚΡΑΤΟΥΣΕ ΑΓΡΥΠΝΟ.

Μού είχε συμβή κάτι τρομερό! Τό νερό άρνιόταν νά με πλησιάσει!

Σάν νά έχη ζωή τό νερό... Σάν νά με άναγνωρίζη... Σάν νά είμαι έχθρός του!

ΤΟ ΠΡΩΙ ΠΡΟΣΠΕΡΑΣΑ ΚΑΠΟΙΟΝ ΠΟΥ ΚΑΘΑΡΙΖΕ ΤΖΑΜΙΑ.

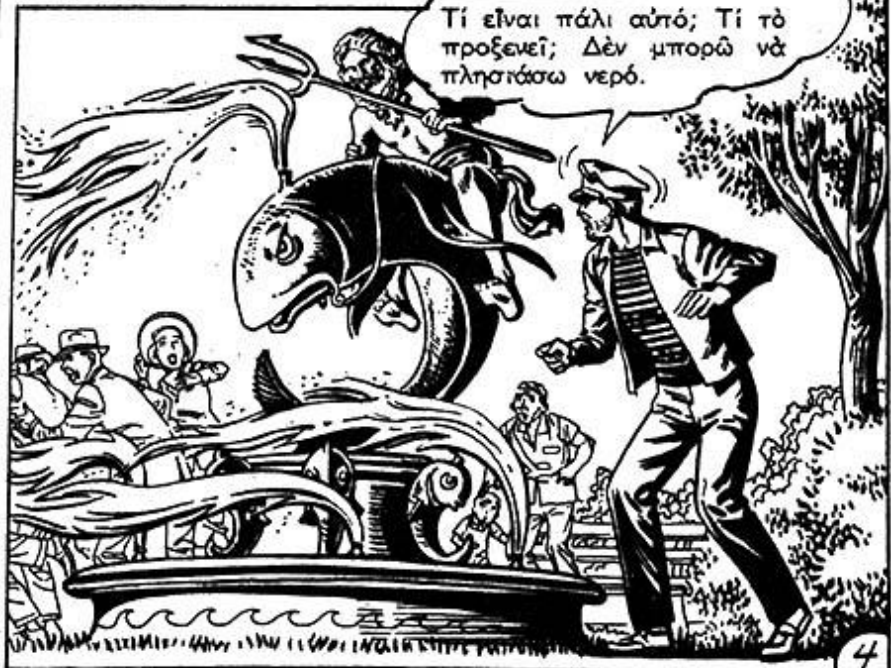
Μόλις με είδε τό νερό του κουβά πήδησε μακριά!

ΜΟΛΙΣ ΠΛΗΣΙΑΣΑ ΣΤΗ ΣΤΑΣΗ ΤΟΥ ΛΕΩΦΟΡΕΙΟΥ.

ΚΙ ΟΤΑΝ ΣΤΗΝ ΠΟΛΗ, ΠΛΗΣΙΑΣΑ ΜΙΑ ΓΡΑΦΙΚΗ ΒΡΥΣΗ...

ΘΑΡΡΟΥΣΑ ΠΩΣ ΟΛΟΙ
ΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΜΕ ΚΟΙ-
ΤΑΖΑΝ ΚΑΙ ΣΙΓΟΨΙ-
ΘΥΡΙΖΑΝ ΜΕΤΑΞΥ
ΤΟΥΣ ΓΙΑ ΜΕΝΑ...

Με φοβούνται! Με απο-
φεύγουν! Μιλούν για μέ-
να!

Δέν μπορούν νά καταλά-
βουν; Κι' όμως αυτό που
έπαθα δέν ήθελα νά τό
πάθουν κι αυτοί. Διψάω!
Πεθαίνω από τή δίψα! ι

Πώς άρχισε τό κακό;
Πότε; Στην άκτή, μέ αυτό
τό μπουκάλι; Ναι, τό
μπουκάλι! Νά μπορούσα
νά τό ξανάβρισκα θά ξε-
διάλυνα τότε τό μυστή-
ριο.

ΓΥΡΙΣΑ ΠΙΣΩ ΣΤΗΝ ΑΚΤΗ, ΣΤΟ ΣΗΜΕΙΟ
ΠΟΥ ΕΙΧΑ ΒΡΗ ΤΟ ΜΠΟΥΚΑΛΙ...

Βρίσκεται στό ίδιο μέρος
άκόμα! Τό κύμα έξακο-
λουθεί νά τό χτυπά... Άς
σκύψω νά τό πιάσω.

ΚΑΤΑΠΛΗΚΤΙΚΟ! ΜΟΛΙΣ
ΕΚΑΜΑ ΔΥΟ ΒΗΜΑΤΑ ΣΤΗ
ΘΑΛΑΣΣΑ ΤΟ ΝΕΡΟ Α-
ΠΟΜΑΚΡΥΝΟΤΑΝ... ΕΦΕΥ-
ΓΕ ΑΠΟ ΚΟΝΤΑ ΜΟΥ! ΜΕ
ΑΠΟΦΕΥΓΕ ΚΑΙ Η ΘΑ-
ΛΑΣΣΑ!

Κάπου έδώ πρέπει νά βρι-
σκεται τό μπουκάλι...

ΠΡΟΧΩΡΗΣΑ ΣΤΗ ΘΑΛΑΣΣΑ... ΜΑ ΤΟ ΝΕΡΟ ΤΗΣ ΕΞΑ-
ΚΟΛΟΥΘΟΥΣΕ Ν' ΑΠΟΤΡΑΒΙΕΤΑΙ... ΤΕΛΟΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗ-
ΣΑ ΕΝΑ ΓΥΑΛΙΣΤΕΡΟ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ.

"Ένα διαστημόπλοιο! Κι'
αυτός ό βάμβος, τί είναι;

ΒΡΗΚΑ ΜΙΑ ΠΟΡΤΑ. ΤΗΝ ΑΝΟΙΞΑ. ΑΝΤΙΚΡΥΣΑ ΕΝΑ ΘΕΑΜΑ ΠΟΥ ΜΑΤΙΑ ΓΗ·Ι·ΝΟΥ ΑΝΘΡΩ·ΠΟΥ ΔΕΝ ΤΟ ΞΑΝΑ·Ι·ΔΑΝ.

Μπορώ να επικοινωνήσω μαζί σου, άνθρωπε της Γης, με τόν μηχανικόν γλωσσομεταφραστή μου. Σ' εύχαριστώ που με πλησίασες...

Εγώ...
'Εγώ...

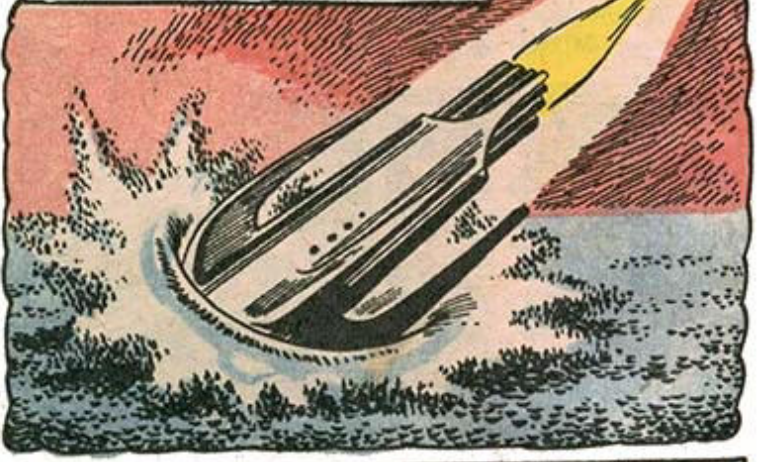
ΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΤΟΥ ΔΙΚΟΥ ΜΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΚΙΝΔΥΝΕΥΟΥΝ ΝΑ ΕΞΟΝΤΟΘΟΥΝ ΜΕ ΤΟ ΑΠΛΟ ΑΓΓΙΓΜΑ ΤΟΥ ΝΕΡΟΥ. ΕΤΣΙ ΕΦΕΡΑ ΜΑΖΙ ΜΟΥ ΕΝΑ ΜΠΟΥΚΑΛΙ ΠΟΥ ΠΕΡΙΕΧΕΙ ΕΝΑ ΕΙΔΙΚΟ ΑΕΡΙΟ, ΠΟΥ ΑΠΟΜΑΚΡΥΝΕΙ ΤΟ ΝΕΡΟ ΑΠΟ ΚΟΝΤΑ ΜΟΥ.

Τό είχα ρυθμίσει να ξεσφραγιστή μόλις έπεφτε στη θάλασσα... Για ν' αποτραβηχτούν τά νερά τής παραλίας και να προσγειωθώ γιατί στο νερό δεν λειτουργούν οι κινητήρες του σκάφους μου.

«ΗΡΘΑ ΑΠΟ ΑΛΛΟ ΠΛΑΝΗΤΙΚΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΚΑΙ ΠΡΟΣΓΕΙΩΘΗΚΑ ΕΔΩ ΣΤΗ ΘΑΛΑΣΣΑ ΣΑΣ... ΚΑΤΑ ΛΑΘΟΣ».

Στόν δικό μας πλανήτη δεν έχουμε φεγγάρι κι έτσι στη θάλασσά μας δεν παρατηρούνται παλίρροιες. Δεν είχα υπολογίσει, λοιπόν, τις δικές σας παλίρροιες εδώ. Έτσι τό μπουκάλι μου παρεσύρθη στην άκτῆ όπου τό βρήκατε!

*Ωστε αυτό βγήκε από τό τό μπουκάλι; 'Αέριο που διώχνει τό νερό! Τώρα έξηγουόται δλα!

Νά με συγχωρήσ, άνθρωπε τής Γης, που σ' έβαλα σ' αυτούς τούς μπελάνδες!

Κι' εγώ χωρίς να τό θέλω, γλύτωσα τῆ δική σου ζωή...

Μόλις απογειωθώ θα σου ρίξω ένα άλλο αέριο που θα έξουδετερώσει τό πρώτο.

6

ΜΟΛΙΣ ΤΟ ΔΙΑΣΤΗΜΟΠΛΟΙΟ ΑΠΟΓΕΙΩΘΗΚΕ ΚΑΙ ΧΑΘΗΚΕ ΣΤΟΝ ΟΡΙΖΟΝΤΑ Η ΘΑΛΑΣΣΑ ΩΡΜΗΣΕ ΚΑΤ' ΕΠΑΝΩ ΜΟΥ. ΒΡΑΧΗΚΑ! ΕΠΙ ΤΕΛΟΥΣ! ΕΙ·ΜΑΙ ΕΥΤΥΧΗΣ!

Τώρα θ' άπολαύσω τό πιο πολύτιμο πράγμα στόν κόσμο. Ένα ποτήρι νερό!

ΤΕΛΟΣ

ἡ ΕΙΣΒΟΛΗ τῶν

ΑΠΟ ΤΗ ΒΑΘΕΙΑ ΚΑΙ ΣΚΟΤΕΙΝΗ ΠΕΡΙΟΧΗ ΤΗΣ ΓΗΣ ΦΑΝΕΡΩΘΗΚΑΝ ΤΡΙΑ ΦΑΝΤΑΣΤΙΚΑ ΠΛΑΣΜΑΤΑ, ΟΛΟ ΦΛΟΓΕΣ, ΠΟΥ Η ΥΠΑΡΕΞ ΤΟΥΣ ΑΠΕΙΛΗΣΕ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ! ΠΟΙΟΙ ΝΑ ΗΣΑΝ ΑΥΤΟΙ ΟΙ ΕΦΙΛΑΛΤΙΚΟΙ ΔΑΙΜΟΝΕΣ ΚΑΙ ΠΟΙΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟ ΕΚΡΥΒΑΝ ΠΙΣΩ ΤΟΥΣ;

ἡ φρεστέλιανδρῶν

Ρίξε τους με τον πυροσβεστήρα! Αὐτή είναι ἡ μόνη μας σωτηρία! Τὸ διοξειδίο τοῦ άνθρακος!

Πολύ άργά... Κυκλωθήκαμε άπό τις φλόγες!

ΣΤΟ ΜΑΚΡΥΝΟ ΤΡΟΠΙΚΟ ΝΗΣΙ ΟΙ ΔΥΟ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΙ ΤΟΥ ΜΕΤΕΩΡΟΛΟΓΙΚΟΥ ΣΤΑΘΜΟΥ, ΕΞΕΡΕΥΝΟΥΝ ΤΗΝ ΠΕΡΙΟΧΗ.

Καλύτερα νά πάρουμε αὐτό τὸ μονοπάτι γιά νά γυρίσουμε στή βάση μας, κύριε λοχαγέ.

Καλά λές, λοχία. Θα περάσουμε και άπό τὸ ἡφαίστειο. "Υστερα άπό ὅσα λένε οἱ ἰθαγενεῖς θά ἤθελα νά ρίξω μιά ματιά εκεί.

Πιστεύεις κι εσύ, κ. λοχαγέ, σ' αὐτές τις ἱστορίες τῶν ἰθαγενῶν, ὅτι ζοῦν στό ἡφαίστειο πύρινα πλάσματα;

Τίς μισο-πιστεύω. Οἱ ἰθαγενεῖς ξέρουν περισσότερα άπό μᾶς γι' αὐτό τὸ μέρος. Τόπος τους δέν εἶναι;

ΠΕΡΙΕΡΓΟΙ ΟΙ ΔΥΟ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΙ, ΠΛΗΣΙΑΣΑΝ ΤΟΝ ΜΕΓΑΛΟ ΚΡΑΤΗΡΑ ΠΟΥ ΚΑΠΝΙΖΕ, ΟΤΑΝ...

Μπαίνουμε σέ άσχημο παιχνίδι, κ. λοχαγέ. Τί βλέπω; Μέ γελούν τά μάτια μου;

Δέν είναι άνθρωποι σάν φλόγες; Ήφαιστει-άνθρωποι!

ΑΡΟΟΟ!

ΠΑΡΑΜΕΡΙΖΟΝΤΑΣ ΤΟΥΣ ΦΟΒΟΥΣ ΤΟΥΣ, ΟΙ ΔΥΟ ΑΝΤΡΕΣ ΜΠΗΚΑΝ ΣΕ ΔΡΑΣΗ.

Χορεύουν σάν τεράστιες φάκιες και λυώνουν τις σφαίρες που τους ρίχνουμε!

Μόνο μία. εύκαιρία μάς άπομένει. Νά φέρουμε άπό τό τζιπ νερό.

ΡΑΤΑΤΑΤΑ...

ΜΠΑΝΓΚ!

"Έχω μία ιδέα, κ. Λοχαγέ.

Κι άν δέν σβήσουν μέ τό νερό και μάς στριμώξουν;

ΑΡΟΟΟ!

ΜΕ ΜΑΝΙΑ ΠΟΥ ΤΗ ΓΕΝΝΟΥΣΕ Η ΑΠΕΛΠΙΣΙΑ ΑΡΧΙΣΑΝ ΤΟ ΚΑΤΑΒΡΕΓΜΑ ΤΟΥΣ.

Περιττό. Τό νερό γίνεται άτμός πριν τους πλησιάσει.

Τους βλέπεις; "Έρχονται τρικλίζοντας! Είμαστε χαμένοι, κ. λοχαγέ.

ΑΡΟΟΟ!

ΜΑ ΕΠΕΙΤΑ ΑΠΟ ΜΕΡΙΚΕΣ ΣΤΙΓΜΕΣ.

Τους βλέπεις; Εξαυμπαινουν στον κρατήρα!

Πιστεύω πώς θα ξαναβγούν, λοχαία. Γιαυτό θα στείλω άμέσως ένα μήνυμα στην Ούάσιγκτων!

ΕΠΕΙΤΑ ΑΠΟ ΕΞΗ ΩΡΕΣ ΚΑΙ ΜΙΑ ΑΝΤΑΛΛΑΓΗ ΑΠΟ ΕΞΑΛΛΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ...

Θά είναι ο γεωλόγος Ρού Χάνεϋ, σταλμένος άπό την Ούάσιγκτων. Είμαι ο λοχαγός Νάξ.

Τί κάνετε; 'Απ' έδώ ό Μπίλ Γκέιζ, ειδικός στις διαλύσεις των Ιθαγενών... "Άς προχωρήσουμε... οι άνθρωποι μας θα μεταφέρουν τις άποσκευές σας.

ΣΕ ΛΙΓΟ ΣΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΟΥ ΛΟΧΑΓΟΥ.

Καλά. Έσ' Χάνε' είσαι ειδικός στα η-φαιστεια. Άλλά αυτόν; Γιατί τόν ε-στειλών;

Είχαμε ώριμες πληροφορίες για την ύπαρξη αυτών των ηφαιστειανθρώπων... Θέλου-με, λοιπόν, να εξακριβώσουμε αν μιλούν και ποιά γλώσσα μιλούν...

«ΑΙΩΝΕΣ ΕΚΤΕΘΕΙΜΕΝΑ ΣΤΗ ΡΑΔΙΕΝΕΡΓΕΙΑ ΠΟΥ ΥΠΑΡΧΕΙ ΣΕ ΟΛΑ ΤΑ ΗΦΑΙΣΤΕΙΑ ΤΑ ΣΩΜΑΤΑ ΤΟΥΣ ΠΗΡΑΝ ΜΕΤΑΒΟΛΕΣ, ΠΡΟΣΑΡΜΟΣΘΗΚΑΝ ΣΤΗΝ ΤΡΟΜΕΡΗ ΘΕΡΜΟΤΗΤΑ...».

ΜΕΤΑΤΡΕΠΟΝΤΑΣ ΤΑ ΡΟΥΧΑ ΤΟΥΣ ΣΕ ΕΥΦΛΕΚΤΕΣ ΥΛΕΣ ΚΑΙ ΤΕΛΙΚΑ ΣΕ ΦΛΟΓΕΣ!

«...ΑΡΓΟΤΕΡΑ ΚΑΙ ΥΣΤΕΡΑ ΑΠΟ ΠΡΟΣΕΚΤΗΚΕΣ ΕΤΟΙΜΑΣΙΕΣ...».

Είμαστε τυχεροί, Μπίλ... οι 'Ηφαιστειάνθρωποι επιστρέφουν!...

Παρακολούθησέ με!... 'Ετοιμάζω τὸ μαγνητόφωνο νὰ καταγράψω τὰ οὐρλιάσματά τους. Κάλυψέ με με τὸν πυροσβεστήρα!

ΑΡΟΟΟ!

ΠΙΣΤΕΥΟΥΜΕ ΠΩΣ ΑΥΤΟΙ ΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΕΙΝΑΙ ΑΠΟΓΟΝΟΙ ΠΡΩΤΟΓΟΝΩΝ ΠΟΥ ΖΗΤΗΣΑΝ ΚΑΤΑΦΥΓΙΟ ΣΤΟ ΗΦΑΙΣΤΕΙΟ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΠΟΧΗ ΤΩΝ ΠΑΓΩΝ.

Κι' έτσι νὰ εἶναι—δηλαδή αὐτὰ τὰ δντα νὰ ἔχουν λογικὸ—πῶς θὰ μπόρῃσῃ ὁ εἰδικὸς γλωσσολόγος νὰ βγάλῃ νόημα ἀπὸ τὰ οὐρλιάσματά τους;

Τὰ οὐρλιάσματα θὰ καταγραφῶν στο μαγνητόφωνο. Κατόπιν θὰ ελεγχθῶν οἱ τονισμοὶ τους, ὁ καθένας χωριστὰ. 'Ετσι θὰ βρεθῇ ἡ προέλευσή τους καὶ τὸ νόημά τους.

ΟΙ ΑΤΡΟΜΗΤΟΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΕΣ ΠΗΓΑΙΝΟΥΝ ΜΠΡΟΣΤΑ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΖΟΝΤΑΣ ΤΙΣ ΚΙΝΟΥΜΕΝΕΣ ΦΛΟΓΕΣ ΜΕ ΤΟ ΜΑΓΝΗΤΟΦΩΝΟ ΠΟΥ ΚΑΤΑΓΡΑΦΕΙ ΤΟΥΣ ΕΦΙΑΛΤΙΚΟΥΣ ΗΧΟΥΣ, ΟΤΑΝ...».

Μεγάλε Θεέ!

'Ο 'Ηφαιστειάνθρωπος!... Βούτηξε μέσα στο έδαφος!

Πίσω σου είναι, Ρού! "Ερχεται!... Περικυκλωθήκαμε!

Μία διέξοδος μάς απομένει: Νά διασπάσουμε τόν πυρίνο κλοιό με αυτόν τόν πυροσβεστήρα!

Καλά λές! Πετύχαμε! Δέν άντέχουν στό διοξειδίο του άνθρακος! Υποχωρούν!

Ωραία! "Ας μεταφέρουμε τώρα στην βάση μας τó μαγνητόφωνο! Έκει θα δούμε τί θα βγάλουμε από τίς μυστηριώδεις φωνές τους!

ΜΕ ΤΗΝ ΒΟΗΘΕΙΑ ΤΟΥ ΜΑΓΝΗΤΟΦΩΝΟΥ ΟΙ ΔΥΟ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΕΣ ΕΡΓΑΖΟΝΤΑΙ ΠΥΡΕΤΩΔΩΣ Ν' ΑΠΟΚΑΛΥΨΟΥΝ ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟ ΤΗΣ ΓΛΩΣΣΑ ΤΩΝ ΗΦΑΙΣΤΕΙΑΝΘΡΩΠΩΝ...

ΑΜΕΣΩΣ ΚΑΙ ΟΙ ΔΥΟ ΞΑΝΑΦΕΥΓΟΥΝ...

Μπέν, σάλ, γκόμπ, ίόνυ, κομπά.

Κίνδυνο; Ποιόν κίνδυνο; Πρέπει να τους μιλήσουμε ξανά, Μπίλ. Κι' αυτός θα είναι ο μεγαλύτερος κίνδυνος!

"Έβγαλα νόημα! Η τελευταία λέξη με βοήθησε! "Ακουσε! «Κρύο άνθρωποι! Έρχομαστε να σας ειδοποιήσουμε για τόν μεγάλον κίνδυνο!»...

Μήν τó ξεχάσης, λοχία. Πές στόν λοχαγό πώς θα γυρίσουμε την αύγη και να μην κόνη καμμία ενέργεια ώσπου νάρθουμε.

Μάλιστα, κύριε. Στην θέση σας όμως δέν θα πήγαινα μόνος να συναντήσω αυτούς τούς ηφαιστειανθρώπους.

ΟΙ ΔΥΟ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΕΣ ΡΙΨΟΚΙΝΔΥΝΕΥΟΥΝ ΓΙΑ ΔΕΥΤΕΡΗ ΦΟΡΑ ΜΕ ΤΙΣ ΦΛΟΓΕΣ.

ΑΔΙΑΦΩΡΩΝΤΑΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΚΙΝΔΥΝΟ ΚΑΤΕΒΗΚΑΝ ΜΕΣΑ ΣΤΗΝ ΤΡΟΜΕΡΗ ΚΟΛΛΑΞΗ.

Νάτοι!... φαίνεται ότι μάς περιμένουν!

Ρυθμίσαμε τó μαγνητόφωνο πολύ άργά και παίρνε αυτόματα τούς φθόγγους τους... Τούς άποτυπώνει σε άργό ρυθμό. Άκούς; Μάς μιλούν! Τó κατάλαβα από την τελευταία λέξη...

Σάλ, γκόμπ, ίόνυ, ού ντόλγκα!

Ντόλγκα... Αυτή ή λέξη πρέπει να σημαίνει ηφαιστειο. Μάς ζητεί να τούς ακολουθήσουμε μέσα στό ηφαιστειο. Λέει ότι εκεί δρίσκεται ο κίνδυνος.

Την περιπέτεια αυτή, Ρού, θα την διηγούμεθα στα έγγόνα μας.

"Αν ζήσουμε, δηλαδή.

ΣΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ ΤΟΥ ΦΛΕΓΟΜΕΝΟΥ ΒΟΥ-
ΝΟΥ ΑΝΟΙΓΕ ΣΤΑ ΜΑΤΙΑ ΤΟΥΣ ΕΝΑΣ ΚΑΙ-
ΝΟΥΡΓΙΟΣ ΚΟΣΜΟΣ.

Είναι φανταστι-
κό, Μπίλ. Μία
πόλη από φλό-
γες! Όλα φαί-
νονται να είναι
καμωμένα από
κάποια ύλη
που διατηρεί τη
φωτιά πάντοτε στη
ΐδια ένταση...

Ο Ήφαιστειάνθρωπος
μάς λέει να τον άκο-
λουθήσουμε... Ο κίν-
δυνος βρίσκεται μπρο-
στά μας!

Σέν, γκόμπι, άντι.
μενά!

ΑΜΕΣΩΣ...

Νάτον! Μοιάζει σαν
μια στέρνα με κόκκινο
νερό...

Ατομική στέρνα. Έ-
χω και πριν δη άτομι-
κούς φούρνους... Άλλά
όχι τόσο μεγάλους.
Τώρα βλέπω τί άκρι-
βώς φόβιζε τους Ή-
φαιστειάνθρώπους!

Άπό ό,τι δείχνουν τά χρώματα εκεί κάτω μπορώ να
σάς πώ ότι ή πυρηνική ενέργεια φτάνει τó ανώτατο
σημείο. Οί Ήφαιστειάνθρωποι άντελήφθησαν πώς
θά γινόταν έκρηξη και έτοιμασαν μια σειρά από
άντιδραστήρες στα διάφορα στρώματα τής Γής. Γι'
αυτό θυήκαν έξω να μάς ειδοποιήσουν!

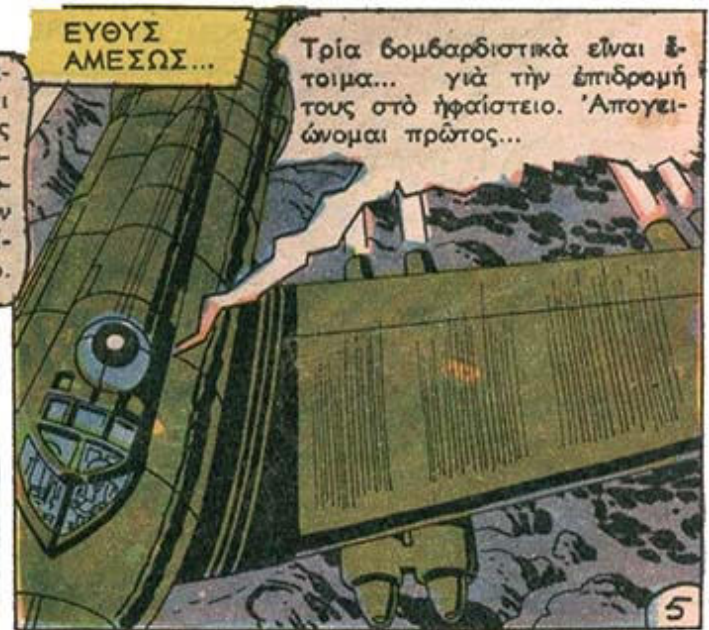
Ύπάρχει ακόμα μια έλπίδα. Να ουδε-
τεροποιήσουμε αυτό τó πράγμα! Πρώ-
τα όμως πρέπει να γυρίσουμε στη βά-
ση μας.

ΤΗΝ ΙΔΙΑ ΩΡΑ, ΣΤΗ ΒΑΣΗ...

Μά μάς ειπαν κ. λοχαγέ,
να μην κάνουμε τίποτε άν
δέν πάρουμε
πρώτα ειδή-
σεις τους.

Λείπουν ώρες τώρα! Πρέ-
πει να συμπεράνουμε ότι
οί Ήφαιστειάνθρωποι τούς
κατέστρεψαν. Γιαυτό ειδο-
ποιώ τις άεροπορικές δυ-
νάμεις να βομβαρδίσουν
άμέσως τó ήφαι-
στειο.

ΕΥΘΥΣ
ΑΜΕΣΩΣ...

Τρία βομβαρδιστικά είναι έ-
τοιμα... για την επίδρομή
τους στο ήφαιστειο. Άπογει-
ώνομαι πρώτος...

ΜΑ ΤΟΤΕ ΑΚΡΙ-
ΒΩΣ....

"Οχι! Περίμενε! τούς
θλέπω! Δεν χάθηκαν! Εί-
ναι ζωντανοί! Ν' αναστα-
λή ο βομβαρδισμός ώσπου
να τούς σώσουμε!

ΑΡΓΟΤΕΡΑ ΣΤΗ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗ ΒΑΣΗ. ΤΗΝ
ΩΡΑ ΠΟΥ ΟΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΕΣ ΔΙΗΓΟΥΝΤΑΙ
ΤΗΝ ΑΠΙΣΤΕΥΤΗ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑ ΤΟΥΣ...

Πιστεύω, στρατηγέ, ότι αυτός ο
φούρνος μπορεί να ελεγχθή με γι-
γαντιαίους κοντούς από κάρβουνο
όπως γίνεται σε ατο-
μικά εργαστήρια.

Θα τούς ζητή-
σουμε να μάς
τούς στείλουν
μέ υπερεπείγον
μήνυμα.

ΕΠΕΙΤΑ ΑΠΟ ΕΞΗ ΩΡΕΣ ΞΕΦΟΡΤΩΝΟΝΤΑΙ
ΤΑ ΑΤΟΜΙΚΑ ΚΟΝΤΑΡΙΑ...

ΜΕΣΑ ΣΤΟΝ ΦΛΕΓΟΜΕΝΟΝ ΚΡΑΤΗΡΑ, ΟΙ
ΔΥΟ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΕΣ ΒΥΘΙΖΟΥΝ ΤΑ ΑΤΟ-
ΜΙΚΑ ΚΟΝΤΑΡΙΑ....

"Ας ελπίσουμε ότι με τον
τρόπο αυτόν θα πετύχου-
με... Διαφορετικά θα τι-
ναχθούμε στον αέρα!

Σε λίγο θα ξέ-
ρουμε αν αυτοί
οι ράβδοι θα ε-
λαττώσουν την
πυρηνική ενέργεια..
Τότε από κόκκινοι θα
πρέπει να γίνουν πρά-
σινοι.

"Από κόκκινοι, πράσινοι!
Δηλαδή σαν τον Σταμάτη
και τον Γρηγόρη!

ΓΙΑ ΜΙΑ ΣΤΙΓΜΗ ΚΟΒΕΤΑΙ Η ΑΝΑΠΝΗΘΗ
ΤΟΥΣ... ΠΕΡΙΜΕΝΟΥΝ Ν' ΑΛΛΑΞΗ ΤΟ ΧΡΩΜΑ.

ΣΕ ΛΙΓΟ ΕΛΑΒΕ ΧΩΡΑΝ ΕΝΑΣ ΠΑΡΑΞΕΝΟΣ
ΑΠΟΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ.

Πετύχαμε! 'Ο
άτομικός φούρ-
νος πρασίνισε!

Ναί, τώρα είμαστε ασφαλείς.
Θα μπορούμε να τόν ελέγχουμε άπε-
ριόριστα με τούς κοντούς του άν-
θρακα. Φτηνά τήν γλυτώσαμε!

Γειά σας, 'Ηφαιστειάν-
θρωποι! "Αν και δεν
μπορούμε να ζήσουμε
μαζί σας, ο κόσμος θα
σάς ευγνωμονή που
μάς ειδοποιήσατε και
δεν καταστράφηκε ο
πλανήτης μας!

ΤΕΛΟΣ

ΕΦΙΑΛΤΙΚΕΣ ΔΟΝΗΣΕΙΣ ΤΙΣ ΑΠΟΔΙΔΟΥΝ ΣΕ ΦΑΝΤΑΣΜΑΤΑ

Ήταν ένα συνηθισμένο ήσυχο πρωί στην πόλη Βαλέτζο της Καλιφορνίας. Οι άντρες είχαν ξεκινήσει για τις δουλειές τους και οι γυναίκες άρχιζαν τις δικές τους στο σπίτι. Ξαφνικά μία ισχυρή δόνηση συγκλόνησε την ατμόσφαιρα. Τα τζάμια των παραθύρων έσπασαν και τα κάδρα, τα κρεμασμένα στους τοίχους των σπιτιών, έπεσαν. Το κακό μάλιστα αυτό προκάλεσε ίσως και μία ελαφρά δόνηση του εδάφους. Και αυτή ήταν η αρχή μόνο γιατί οι δονήσεις συνεχίζονταν ελαφρότερες κάθε πρωί κι' επί δυό εβδομάδες.

Άμέσως έφτασαν στην περιοχή επιστήμονες και δημοσιογράφοι, όλοι όμως ξανάφυγαν χωρίς να βρουν την αιτία των δονήσεων της ατμοσφαιρας και του εδάφους. Δεν μπορούσαν να δώσουν καμία εξήγηση για το φαινόμενο, πράγμα που δημιούργησε πολλές υποθέσεις. Στην αρχή πίστεψαν πολλοί ότι οι έκρηξεις είχαν την έστία τους στην Μπονίτσια Άρσεναλ, μία περιοχή που απέχει 40 μίλια από το Βαλέτζο. Άργότερα όμως ανακαλύφθη ότι οι κάτοικοι που έμεναν στην περιοχή εκείνη δεν είχαν ιδέα για τις έκρηξεις και τις δονήσεις.

Όταν όμως μία από αυτές τις έκρηξεις προξένησε ένα ρήγμα στο μικρό φράγμα που χώριζε την νήσο Μάρε, όπου βρισκόταν μία ναυτική βάση, με το κύριο έδαφος της Καλιφορνίας, οι έρευνες τότε στράφηκαν σε αυτή την εγκατάσταση. Ένας από τους ειδικούς υπεστήριξε την γνώμη ότι ίσως καμιά από τις νάρκες που χάνονται κάθε τόσο από τ' άγκυροβολία τους να προσέκρουσε στο φράγμα και να το ράϊσε. Η θεωρία όμως αυτή δεν στάθηκε γιατί παρ' όλες τις αναζητήσεις, εκεί γύρω δεν βρέθηκε κανένα κομμάτι από τη νάρκη. Οι υπόνοιες στράφηκαν κατόπιν σε μία αεροπορική βάση. Μήπως με τα γυμνάσια έπεφταν βόμβες κατά λάθος στην περιοχή αυτή; Οι αρμόδιοι απέκλεισαν κι' αυτή την εκδοχή.

Στο μεταξύ οι φήμες έδιναν κι' έπαιρναν. Άρκετοι εufάνταστοι έσπευσαν

να διαδώσουν ότι αυτές οι δονήσεις ήταν δημιουργήματα άοράτων εισβολών από το διάστημα και ότι το τέλος του κόσμου πλησίαζε. Το περίεργο ήταν ότι και αυτοί είχαν τους αντίγνωμούντες που υπεστήριζαν ότι τις δονήσεις τις εκτεσθεύαζαν όντα του πνευματικού κόσμου: δηλαδή φαντάσματα, και ξωτικά με τον σκοπό να φοβερίσουν τον κόσμο.

Ευτυχώς ήταν ελάχιστοι αυτοί που έδιναν προσοχή σε αυτές τις άνοησίες. Οι πιο πρακτικοί έρευνητές κι' έμπειρογνώμονες προτιμούσαν να μην εκφέρουν τη γνώμη τους αλλά να περιμένουν... Πίστευαν ότι ο χρόνος θα ξεσκεπάζε τον ένοχο και το μυστήριο θα διαλευκανόταν.

Για μία μικρή περίοδο είχαν δεχθή την περίπτωση πτώσεως αερολίνθων. Έπιστάμενες έρευνες όμως δεν έφεραν σε φως κανένα σχετικό ίχνος.

Και άλλες λογικές θεωρίες συζητήθηκαν κι' εκρίθησαν δικαιολογημένες. Είναι γνωστό, π.χ. ότι σε μία άρεινή περιοχή μπορούν μικροί ήχοι να δημιουργούν μία ήχων που οι χαράδρες να την επαναλαμβάνουν δυναμώνοντάς τους σε ένταση και σε σημείο που να εξελιχθούν σε δόνηση που ν' ακούγεται χιλιόμετρα μακριά.

Με τον καιρό αυτές οι έκρηξεις με τις επακόλουθες δονήσεις αποκάλυψαν στον κόσμο την πραγματική προέλευσή τους. Έπάνω από αυτή την περιοχή διέσχιζαν την ατμόσφαιρα τακτικά αεριωθούμενα, μερικά με υπερηχητική ταχύτητα, κι' ήταν ένα αεροπλάνο σπάζη το φράγμα του ήχου δημιουργεί μια ήχητική άταξία στην ατμόσφαιρα όμοια με μία μικρή δόνηση.

Οι επιστήμονες τώρα ξέρουν πώς αυτές οι δονήσεις ήταν που έσπασαν στα βουνά και δημιουργούσαν μία ήχων σε πολλαπλάσια ένταση.

Σε συνέχεια δε προκαλούσαν ισχυρές έκρηξεις. Όπως συμβαίνει όμως πάντα, πάλι βρέθηκαν οι προληπτικοί και οι δύσπιστοι που ισχυρίζονται πως κάθε επιστημονική εξήγηση ενός φαινομένου είναι καθαρή άπατη. Οι άπλοικοί, που είναι και οι περισσότεροι, πιστεύουν ότι τα βουνά είναι στοιχειωμένα.

ΓΙΓΑΝΤΕΣ ΤΟΥ ΤΗΛΕΣΚΟΠΙΟΥ

Ρόμπερτ
ΑΪΚΕΝ
(1864-1951)

Ο ΑΪΚΕΝ ΥΠΗΡΕΤΗΣΕ ΑΡΧΙΚΑ ΩΣ ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΤΩΝ ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΣΤΡΟΝΟΜΙΑΣ ΣΤΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΠΑΣΙΦΙΚ. ΑΡΓΟΤΕΡΑ ΠΑΡΗΤΗΘΗ ΓΙΑ ΝΑ ΔΕΧΘΗ ΤΗΝ ΘΕΣΗ ΤΟΥ ΑΣΤΡΟΝΟΜΟΥ ΣΤΟ ΑΣΤΡΟΝΟΜΕΙΟΝ ΤΟΥ ΛΙΚ, ΣΤΗΝ ΚΑΛΛΙΦΟΡΝΙΑ. ΕΚΕΙ ΕΓΙΝΕ ΔΙΑΣΗΜΟΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΓΥΡΩ ΣΤΟΥΣ ΔΙΠΛΟΥΣ ΑΣΤΕΡΑΣ.

ΑΛΚΟΛ Ο ΑΣΤΗΡ
ΔΑΙΜΩΝ.

ΣΤΑ 1908 ΕΠΑΙΞΕ ΤΟΝ ΣΠΟΥΔΑΙΟΤΕΡΟ ΡΟΛΟ ΣΤΗΝ ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΑΣΤΕΡΟΣΚΟΠΕΙΟΥ ΛΙΚ, ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗ ΤΗΣ ΟΛΙΚΗΣ ΕΚΛΙΨΕΩΣ ΤΟΥ ΗΛΙΟΥ ΣΤΗΝ ΝΗΣΟ ΦΛΙΝΤ!

'Η ολική έκλειψις διήρκεσε τέσσερα λεπτά!

ΣΤΑ 1928 Ο ΑΪΚΕΝ ΚΑΤΕΠΛΗΞΕ ΤΟΥΣ ΑΣΤΡΟΝΟΜΟΥΣ ΜΕ ΜΙΑ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΗ ΤΟΥ ΓΙΑ ΤΟΝ ΠΟΛΙΚΟ ΑΣΤΕΡΑ. ΔΙΑΠΙΣΤΩΣΕ ΟΤΙ ΟΧΙ ΜΟΝΟ ΚΙΝΕΙΤΑΙ ΑΛΛΑ ΔΙΑΣΤΕΛΛΕΤΑΙ ΚΑΙ ΣΥΣΤΕΛΛΕΤΑΙ ΚΑΘΕ ΛΙΓΕΣ ΜΕΡΕΣ ΣΕ ΕΚΤΑΣΗ ΧΙΛ. ΜΙΛΛΙΩΝ...

Κανόνισε την πορεία σου με τον Πολικό... τὸ ἄστρο τοῦ Βοριά!

ΕΠΙ ΠΡΟΣΘΕΤΩΣ ΑΝΕΚΑΛΥΨΕ ΟΤΙ Ο ΠΟΛΙΚΟΣ ΕΙΝΑΙ ΣΤΗΝ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ «ΔΙΠΛΟΣ-ΑΣΤΗΡ», ΠΑΡ' ΟΛΟ ΠΟΥ Ο ΣΚΟΤΕΙΝΟΣ ΑΛΛΑ ΤΕΡΑΣΤΙΟΣ ΣΥΝΤΡΟΦΟΣ ΤΟΥ ΔΕΝ ΦΑΙΝΕΤΑΙ ΜΕ ΤΟ ΤΗΛΕΣΚΟΠΙΟ.

Παρ' ὄλο πὸν δὲν μποροῦμε νὰ διακρίνωμε τὸν σύντροφο τοῦ Πολικοῦ, οἱ ὑπολογισμοὶ μου ἀποδεικνύουν ὅτι ὑπάρχει καὶ εἶναι τεράστιος!

Ο ΔΟΚΤΩΡ ΑΪΚΕΝ ΑΝΗΚΕ ΣΤΗΝ ΠΑΡΑΤΑΞΗ ΤΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΩΝ ΠΟΥ ΥΠΟΣΤΗΡΙΖΟΥΝ ΤΗΝ ΥΠΑΡΞΗ ΖΩΗΣ ΣΤΟΝ ΑΡΗ!

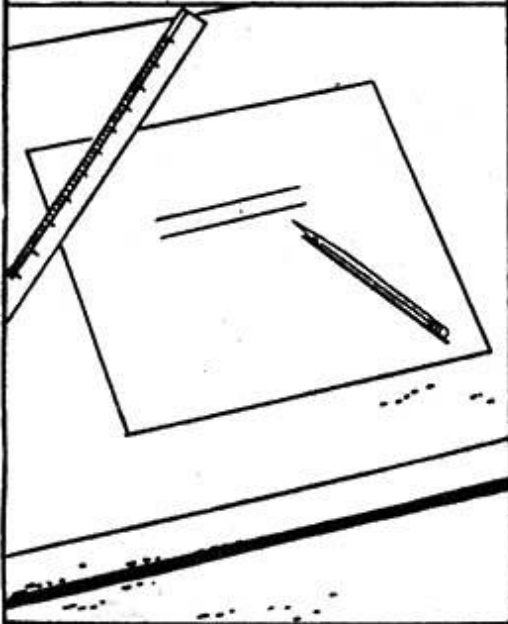
Σύμφωνα με τις παρατηρήσεις μας ἡ θερμοκρασία τὴν ἡμέρα στὸν Ἄρη εἶναι ἀρκετὰ πάνω ἀπὸ τὸ μηδέν. Καὶ παρ' ὄλο πὸν πέφτει πολὺ τὴν νύχτα, δὲν εἶναι τόσο χαμηλὴ ὥστε νὰ ἀποκλείεται ἡ ὑπαρξὶς ζωῆς!

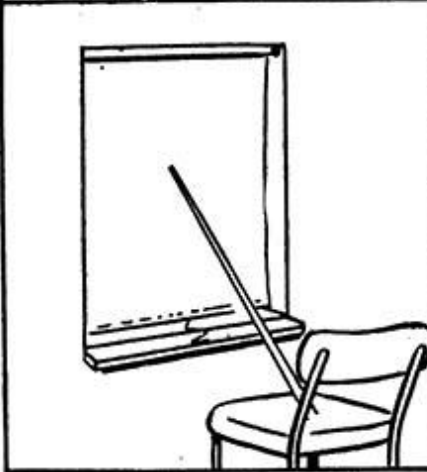
ΤΕΛΟΣ

ΠΩΣ ΝΑ ΒΡΗΤΕ ΤΗ ΔΙΑΜΕΤΡΟ ΤΟΥ ΗΛΙΟΥ

Μ' ΕΝΑ ΜΟΛΥΒΙ ΚΑΙ Μ' ΕΝΑ ΧΑΡΑΚΑ, ΧΑΡΑΞΤΕ ΔΥΟ ΠΑΡΑΛΛΗΛΕΣ ΓΡΑΜΜΕΣ ΣΤΟ ΧΑΡΤΙ.

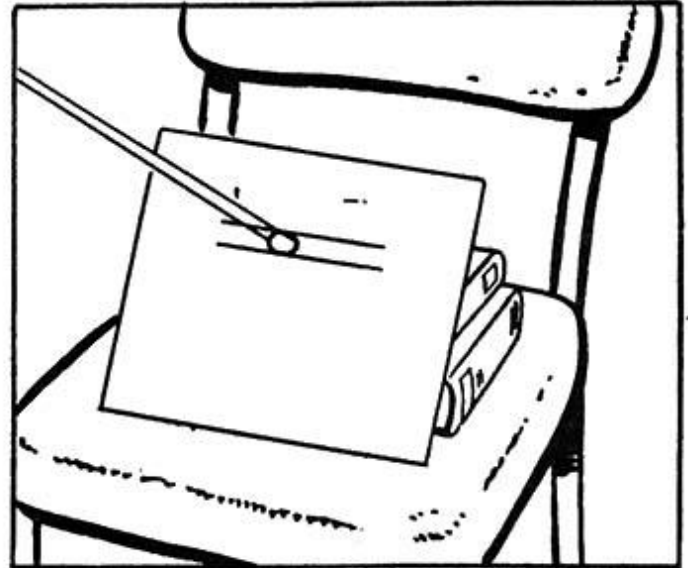
ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΤΕ ΜΙΑ ΚΑΡΕΚΛΑ ΣΤΟ ΠΑΡΑΘΥΡΟ ΣΑΣ, ΩΣΤΕ ΑΠΟ ΜΙΑ ΤΡΥΠΙΣΤΑ ΤΟΥ ΣΤΟΡ ΝΑ ΠΕΡΝΑ ΜΙΑ ΗΛΙΑΧΤΙΔΑ ΚΑΙ ΝΑ ΒΡΙΣΚΗ ΤΟ ΚΑΘΙΣΜΑ.

ΒΑΛΤΕ ΜΕΡΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑ ΚΑΙ ΣΤΗΣΤΕ ΠΛΑΙΪ ΤΟΥΣ ΕΝΑ ΑΣΠΡΟ ΧΑΡΤΙ, ΩΣΤΕ ΝΑ ΣΧΗΜΑΤΙΖΗ ΟΡΘΗ ΓΩΝΙΑ ΜΕ ΤΗΝ ΕΠΙΦΑΝΕΙΑ ΤΟΥ.

ΚΙΝΗΣΤΕ ΤΗΝ ΚΑΡΕΚΛΑ, ΩΣΤΕ ΤΟ ΕΙΔΩΛΟ ΤΟΥ ΗΛΙΟΥ ΝΑ ΧΩΡΕΣΗ ΑΚΡΙΒΩΣ ΣΤΟ ΔΙΑΣΤΗΜΑ ΑΝΑΜΕΣΑ ΣΤΙΣ ΔΥΟ ΓΡΑΜΜΕΣ.

ΜΕΤΡΗΣΤΕ ΑΚΡΙΒΩΣ ΤΗΝ ΑΠΟΣΤΑΣΙ ΑΝΑΜΕΣΑ ΣΤΙΣ ΔΥΟ ΓΡΑΜΜΕΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΠΟΣΤΑΣΙ ΑΝΑΜΕΣΑ ΣΤΟ ΧΑΡΤΙ ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΤΡΥΠΑ ΤΟΥ ΣΤΟΡ.

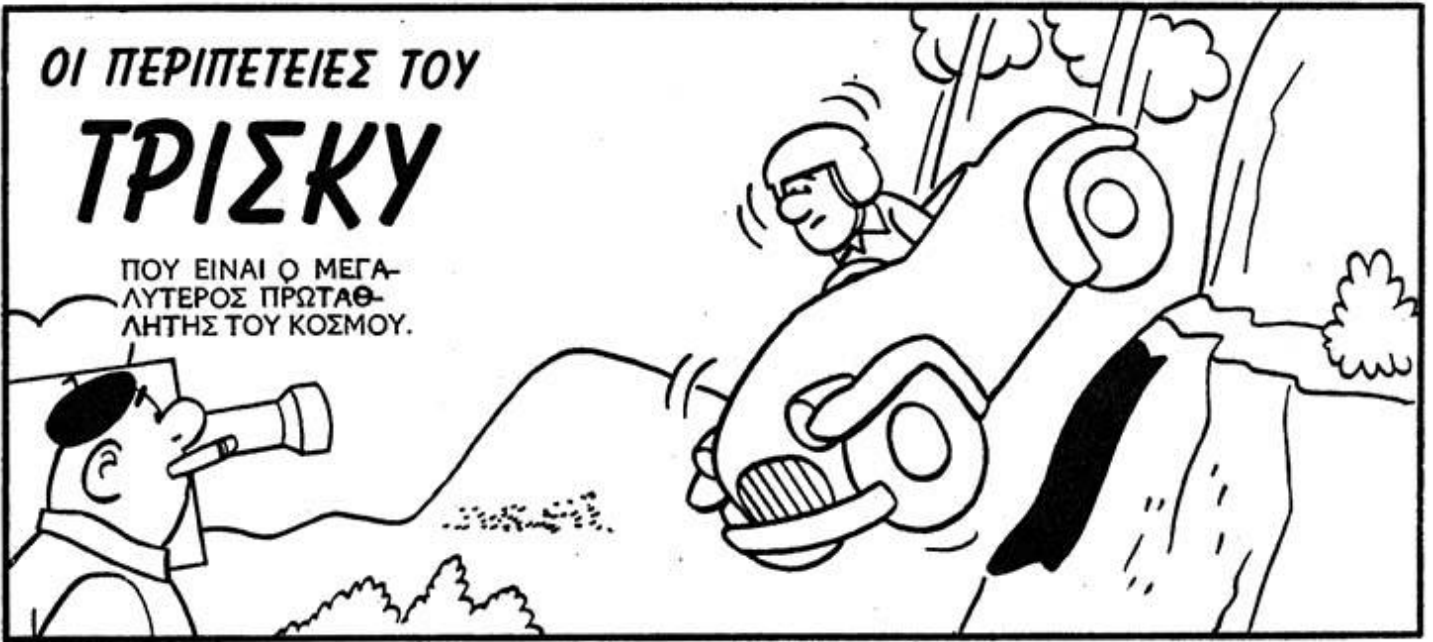
Η ΑΠΟΣΤΑΣΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΤΡΥΠΑ ΩΣ ΤΟ ΧΑΡΤΙ (ΛΟΓΟΥ ΧΑΡΙ 85 ΠΟΝΤΟΙ) ΕΙΝΑΙ ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΑΠΟΣΤΑΣΙ ΤΩΝ ΓΡΑΜΜΩΝ ΜΕΤΑΞΥ ΤΟΥΣ, (ΛΟΓΟΥ ΧΑΡΗ 1 ΠΟΝΤΟΣ), ΟΠΩΣ ΑΚΡΙΒΩΣ Η ΑΠΟΣΤΑΣΙΣ ΓΗΣ - ΗΛΙΟΥ (93.000.000 ΜΙΛΙΑ) ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΗ ΔΙΑΜΕΤΡΟ ΤΟΥ ΗΛΙΟΥ.

$$\frac{125.4''}{1.175''} = \frac{93,000,000 \text{ ΜΙΛΙΑ}}{x \text{ ΜΙΛΙΑ}}$$

$$870,000 \text{ ΜΙΛΙΑ} = x \text{ ΔΙΑΜΕΤΡΟΣ ΤΟΥ ΗΛΙΟΥ}$$

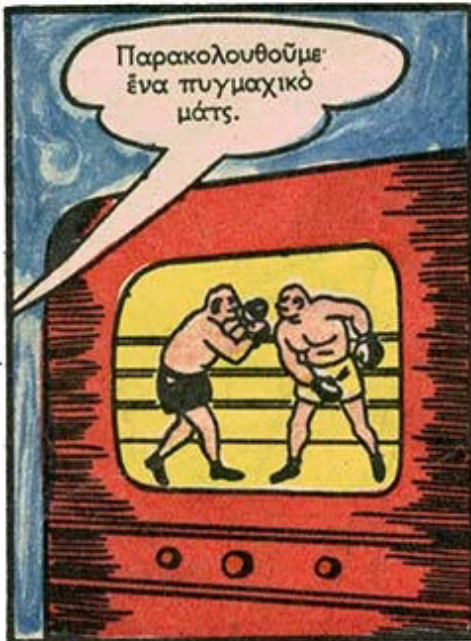
ΟΙ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ ΤΟΥ ΤΡΙΣΚΥ

ΠΟΥ ΕΙΝΑΙ Ο ΜΕΓΑ-
ΛΥΤΕΡΟΣ ΠΡΩΤΑΘ-
ΛΗΤΗΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ.

ΤΕΛΟΣ

ΤΑ ΞΕΚΑΡΔΙΣΤΙΚΑ ΤΗΣ ΤΗΛΕΟΡΑΣΗΣ

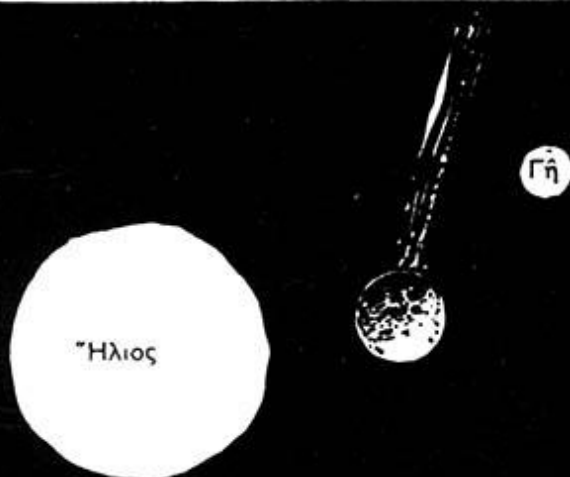
ΤΑ ΜΥΣΤΗΡΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΠΑΝΤΟΣ

ΤΙ ΘΑ ΣΥΝΕΒΑΙΝΕ ΑΝ Η ΣΕΛΗΝΗ ΠΛΗΣΙΑΖΕ ΑΚΟΜΑ ΠΙΟ ΠΟΛΥ ΤΗ ΓΗ:

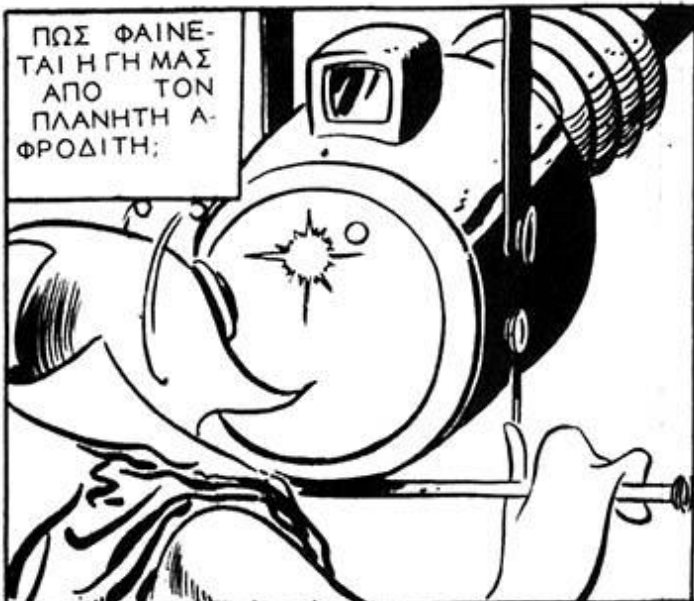
ΠΡΟΣ ΤΟ ΠΑΡΟΝ, Η ΣΕΛΗΝΗ ΕΧΕΙ ΤΗΝ ΤΑΣΗ ΝΑ ΑΠΟΜΑΚΡΥΝΕΤΑΙ ΑΠΟ ΤΗ ΓΗ. ΑΥΤΟ ΘΑ ΣΥΝΕΧΙΣΘΗ ΩΣΟΤΟΥ Η ΠΕΡΙΣΤΡΟΦΗ ΤΗΣ ΓΥΡΩ ΑΠΟ ΤΟΝ ΠΛΑΝΗΤΗ ΜΑΣ ΦΤΑΣΗ ΣΤΗ ΧΡΟΝΙΚΗ ΔΙΑΡΚΕΙΑ 47 ΗΜΕΡΩΝ. ΤΟΤΕ Θ' ΑΡΧΙΣΗ ΝΑ ΜΑΣ ΠΛΗΣΙΑΖΗ ΒΑΘΜΙΑΙΑ. ΟΤΑΝ, ΛΟΙΠΟΝ, ΑΥΤΟ ΤΟ ΠΛΗΣΙΑΣΜΑ ΞΕΠΕΡΑΣΗ ΕΝΑ ΟΡΙΟ, Ο ΔΟΡΥΦΟΡΟΣ ΜΑΣ ΘΑ ΕΚΚΡΑΓΗ ΚΑΙ ΘΑ ΜΕΤΑΒΛΗΘΗ Σ' ΕΝΑ ΔΑΚΤΥΛΙΟ ΓΥΡΩ ΑΠΟ ΤΗ ΓΗ, ΟΠΩΣ ΕΙΝΑΙ ΕΚΕΙΝΟΣ ΤΟΥ ΠΛΑΝΗΤΗ ΚΡΟΝΟΥ....

ΑΝ ΕΝΑ ΠΕΡΑΣΤΙΚΟ ΑΣΤΡΟ ΖΥΓΩΣΗ ΤΟΝ ΗΛΙΟ ΣΕ ΑΠΟΣΤΑΣΗ 90 ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΩΝ ΜΙΛΙΩΝ, ΤΙ ΠΙΘΑΝΟΤΗΣ ΥΠΑΡΧΕΙ ΝΑ ΣΥΓΚΡΟΥΣΘΗ ΜΕ ΤΗ ΓΗ;

Η ΠΙΘΑΝΟΤΗΣ ΕΙΝΑΙ ΕΛΑΧΙΣΤΗ: ΜΙΑ ΠΡΟΣ 400 ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΑ. ΥΠΟΛΟΓΙΣΘΗΚΕ ΕΠΙΣΗΣ, ΟΤΙ Η ΠΙΘΑΝΟΤΗΣ ΝΑ ΣΥΓΚΡΟΥΣΘΗ Η ΓΗ ΜΕ ΚΟΜΗΤΗ ΕΙΝΑΙ ΜΙΑ ΦΟΡΑ ΣΤΑ 80 ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΑ ΧΡΟΝΙΑ.

ΠΩΣ ΦΑΙΝΕΤΑΙ Η ΓΗ ΜΑΣ ΑΠΟ ΤΟΝ ΠΛΑΝΗΤΗ ΑΦΡΟΔΙΤΗ;

Η ΓΗ ΦΑΙΝΕΤΑΙ ΑΠΟ ΕΚΕΙ ΕΞΙ ΦΟΡΕΣ ΛΑΜΠΡΟΤΕΡΗ ΑΠΟ Ο,ΤΙ Η ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΣΕ ΜΑΣ. ΜΑΖΙ ΜΕ ΤΗ ΣΕΛΗΝΗ, ΕΞ ΑΛΛΟΥ, ΔΙΝΕΙ ΤΗΝ ΕΝΤΥΠΩΣΗ ΕΝΟΣ ΔΙΠΛΟΠΛΑΝΗΤΗ, ΓΙΑΤΙ Η ΑΠΟΣΤΑΣΗ ΤΟΥ ΔΟΡΥΦΟΡΟΥ ΤΗΣ ΦΑΙΝΕΤΑΙ ΣΧΕΔΟΝ ΜΗΔΑΜΙΝΗ.

ΠΟΣΟ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΣΥΝΟΛΙΚΟ ΦΩΣ, ΠΟΥ ΔΕΧΟΜΑΣΤΕ ΑΠΟ ΤΑ ΑΣΤΡΑ ΤΟΥ ΣΤΕΡΕΩΜΑΤΟΣ, ΕΚΤΟΣ ΑΠΟ ΤΟΝ ΗΛΙΟ;

ΟΛΟ ΑΥΤΟ ΤΟ ΦΩΣ ΕΙΝΑΙ ΕΚΑΤΟ ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΑ ΦΟΡΕΣ ΛΙΓΩΤΕΡΟ ΑΠΟ ΕΚΕΙΝΟ ΤΟΥ ΗΛΙΟΥ.

ΔΡΑΧ. 3

ΑΡΙΘ. 8

ΤΑ ΚΑΛΥΤΕΡΑ ΚΟΜΙΚΣ

ΕΠΙΤΡΟΠΗ
ΕΛΕΓΧΟΥ
ΚΟΜΙΚΣ

ΕΓΚΕΚΡΙΜΕΝΟ

ΕΚΠΛΗΚΤΙΚΑ

Με τόν «Γλωσσο-
μετατροπέα» μπορώ
νά συνεννοηθῶ μαζί
σου, ἄνθρωπε
τῆς γῆς!

Πῶς;...

Ο ΕΧΘΡΟΣ ΤΟΥ ΝΕΡΟΥ